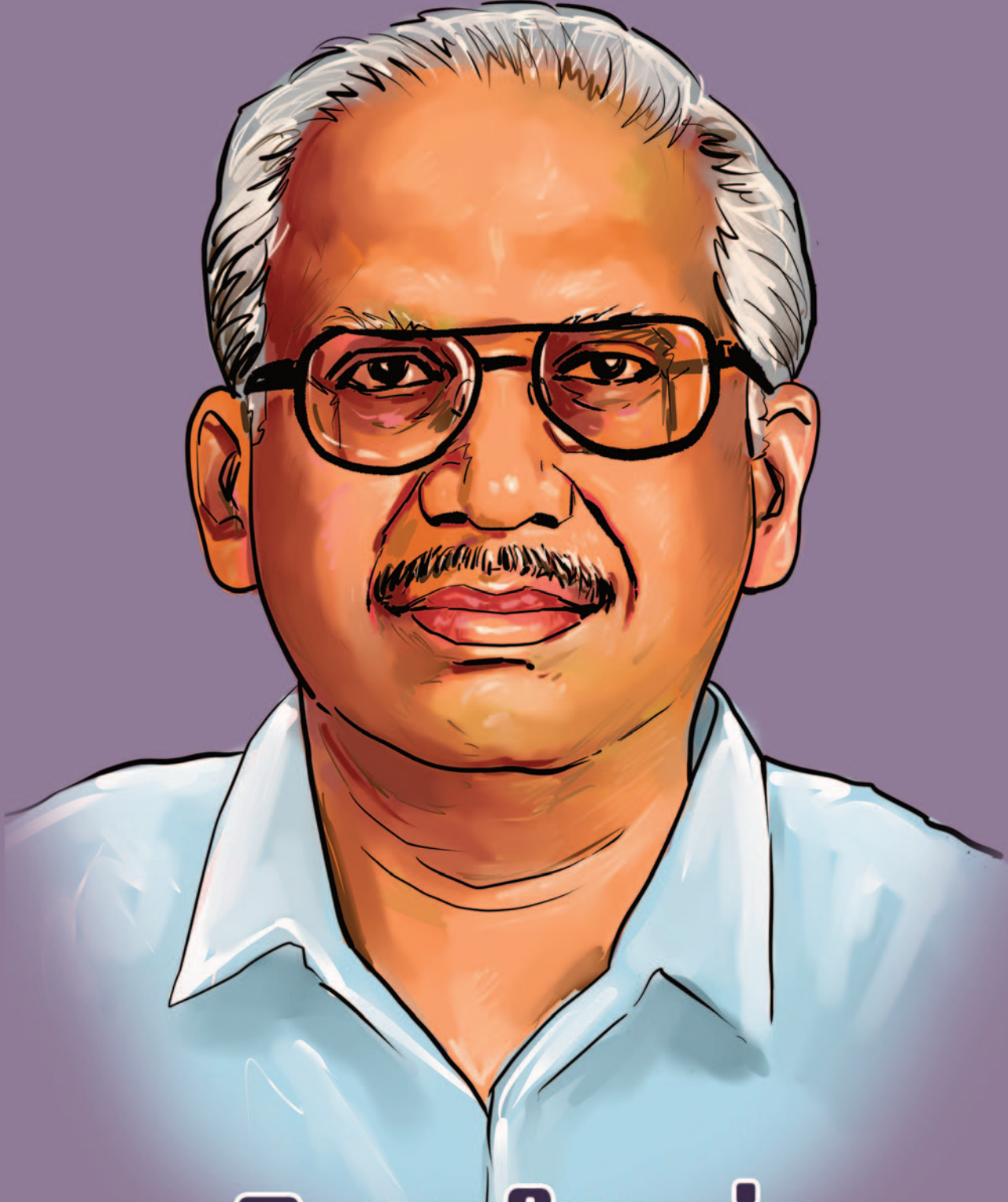

சமூக சமத்துவப் போராளி

தெணியான்

கொடியில் தலைசீவி நடந்த இளந்தென்றலே!

- தேவகி ரமேஸ்வரன்

எண்பத்தேழு நடுப்பகுதியில் ஒருநாள் இரவு. செவிப்பறைகளைத் தாக்கின பேரதிர்வுகள். வானவேடிக்கைகளாகக் குண்டுகளின் ஒளி வீச்சுகள். பேரவலம் ஒன்றின் ஒத்திகை! நாங்கள் கலங்கினோம். என்ன செய்வது? எங்கே போவது? ஆசைமாமா (தெணியான்) வந்தார். அவர்தான் முடிவெடுப்பார். 'அல்வாய்க்குப் போவோம்' என்றார். அன்ரிமார், பெரியமாமா, ஆசைமாமா, நாங்கள் எல்லோரும்

மூட்டை முடிச்சுகளுடன் அல்வாயில் தஞ்சமடைந்தோம். எங்கள் பேரத்தியாரின் பூர்வீக நிலம் அது. அப்பாவின் பிறப்பிடமும் அங்கேதான். தொடர்ந்து ஓரிரு நாட்கள்மட்டுமே அங்கே தங்கமுடிந்தது. சுற்றியிருந்தவர்கள் எல்லாரும் புறப்பட்டு, வெவ்வேறிடங்க

சமூக சமத்துவப் போராளி

ளுக்குத் தப்பி ஓடிப்போனார்கள். மாமா ஆழ்ந்து யோசித்தார். 'யாழ்ப்பாணம் போவம்' என்றார். மீண்டும் பயணம் தொடர்ந்தது. கால் நடையாக. தலைக்குமேல் உலங்கு வானூர்தி சுற்றியது. மரணபயம். கிலிகொண்ட நெஞ்சங்கள். வரிசையாகப் போனோம். நவிண்டில் கடந்து உடுப்பிட்டி வீதியில் ஒரு வீட்டில் தண்ணீர் வாங்கிக் குடித்தோம். நாம் சென்ற சில மணி நேரத்தில் அவ்வீட்டில் துப்பாக்கிகள் கோரத்தாண்டவமாடின.

அம்மாமீது அவருக்குத் தனிப்பிரியம். 'தங்கச்சி' என்று கூப்பிடும் விதமே தனியழகு. ஆசைமாமா பட்டிமன்றப் பேச்சாளராகக் காற்றோடு சமர்ப்புரிந்த காலங்களில், இரவு நெடுநேரம்கடந்து வீடு திரும்புவார். அந்நேரங்களிலெல்லாம் அவரது சையிக்கிளின் பின்னே மெதுவாக எந்தவித அசுமத்தமும் இல்லாமல் இருட்டில் ஒரு சையிக்கிள் பின்தொடர்ந்து ஊர்ந்துவரும். அது பெரியமாமா வின் சையிக்கிள். தன் தம்பியின் பாதுகாப்பில் பெரியமாமாவுக்கு அவ்வளவு கவனம்.

எனது சின்னமாமா (க. நவம்) கல்வித்துறையில் மேலெழுந்த தோடு, எழுத்துத்துறையிலும் கால் பதிக்கத் தொடங்கியமை கண்டு ஆசைமாமா பெருமைகொண்டார், தன் தம்பி நிறையவே சாதிக்கவேண்டும் என்று கனவுகண்டார். சின்னமாமா தனது 'நான் காவது பரிமாணம்' என்ற வெளியிட்டின் ஊடாக 'மரக்கொக்கு' நாவலை வெளியிட்டிருந்தார். 'குடிமைகள்' நாவல் இந்தியாவில் வெளிவருவதற்கும், 'பார்க்கப்படாத பக்கங்கள்' (2014) கட்டுரைத் தொகுப்பு ஊரில் வெளிவருவதற்கும் காரணமாய் இருந்தார். எண் பதுகளின் நடுப்பகுதியில் 'கழுகுகள்' நாவலின் கையெழுத்துப்பிரதி தமிழ்நாட்டுப் பிரசுரகளமொன்றில் கிடந்து இழுபறிப்பட்ட போது, அப்போது தமிழ்நாட்டில் வசித்துவந்த அத்தையின்(சியாமளா நவம்) அயராது தொடர் முயற்சியின் உதவியுடன் அதனை மீட்டெடுத்து அது நூலாக வெளிவர உதவியிருந்தார். தன் அண்ணனின் ஆர்வங்களிலும் ஈடுபாடுகளிலும் சின்னமாமாவுக்கு அவ்வளவு அக்கறை!

1994ல் சின்னமாமா கனடாவிலிருந்து குடும்பத்தோடு கொழும்பு வந்திருந்தார். அவ்வேளையில் அவர்களைப் பார்க்க ஆசைமாமா தலைமையில் ஐந்து சகோதரர்களும் உயிரைப் பணயம்வைத்து கிளாலிப்பாறை தாண்டிக் கொழும்பு புறப்பட்டுச்சென்றார்கள். 10 வருடங்களின்பின் பார்க்கக் கிடைத்த சின்ன மாமாவைச் சுற்றியிருந்து 'மலர்ந்தும் மலராத' என்ற பாசமலர்ப் பாடலை அவர் பாடக்கேட்டு, கலங்கிய கண்களோடுதான் ஊர் திரும்பி வந்தார்கள். சகோதரபாசம் என்பதை இவர்களைப் பார்த்துத்தான் நாங்கள் கற்றுக்கொண்டோம்.

ஆசைமாமாவின் எழுத்துலகம் நின்று நிதானித்துத் தொடர என்றும் துணைநின்றவர் மாமிதான். மாமியின் பெயர் மரகதம். எனக்குத் தெரிந்த முதற் கம்பராமாயணப் பாடல் 'வெய்யோனொளி தன்மேனியின்...' என்பதுதான். அதில்தான் 'மையோ மரகதமோ மறிகடலோ மழைமுகிலோ...' என வருகிறது. இதுவும் மாமா சொல்லித்தான் எனக்குத் தெரியவந்தது. குடும்பச்சுமையைத் தனியே சுமந்தவர் மாமி. மாமாவின் வீட்டுக்குச் சென்றால் அவர்கள் இருவருக்கும் இடையிலான கேலியும் கிண்டலும் கலந்த உரையாடல்களைக் கேட்டு மகிழ்வோம். மிக்க அந்நியோன்யமான வாழ்க்கை அவர்களுடையது.

மாமா துன்பம் கண்டு துவண்டுபோகும் ஒருவரல்ல. கலங்குவார். மறுநொடியே நிதானிப்பார். மற்றையவரையும் தேற்றுவார். இடம் பெயர்வுக் காலங்களிலெல்லாம் மாமா நிறையவே கலங்கி இருந்தவர். ஆனாலும் செட்டைக்குள் வைத்துக் காக்கும் தாய்க்கோழியாய் எம்மைக் காத்தவர்.

எங்கள் வீடு 'தெணியகம்'. 1950களில் கட்டப்பட்ட வீடு. இன்று பழையவீடு. அதனருகில் புதியவீடு ஒன்றைக் கட்டியுள்ளோம். புதியவீடு மாமாவுக்குத் தெரியாது. அவ்வீட்டின் புதுமனை புகுவிழா விற்கு ஆசைமாமாவைச் சென்று அழைத்துவர எண்ணியிருந்தேன்.

இன்று அவ்வெண்ணமிழந்தேன்.

ஆசைமாமாதான் இப்போது இல்லையே!

info@thaiveedu.com

ஆசைமாமாவின் சையிக்கிள் சத்தம் எமக்குத் தெரியும். மாமா வருவார். வேர்ட்டைக் கழற்றி சுவரிலுள்ள மான்கொம்பில் கொழுவுவார். தன் தங்கைமாரோடு பலதும் பத்தும் கதைப்பார். அவர் பேச்சில் மனிதர்கள் வருவார்கள். சம்பவங்கள் விபரிக்கப்படும். இடையிடையே ஏச்சும் பேச்சும்கூட இருக்கும். சின்னப் பருவத்தில் எங்கள் பொலிஸ், மாமாதான். எங்கள் குழப்படிகள் கூடிப்போனால் உடனே மாமாவுக்குச் செய்தி போகும். ஆனாலும் மாமா எம்மீது மிகுந்த அன்புடையவர். 'ஆச்சி' என்றுதான் சொல்லுவார். எனக்கு நல்ல ஞாபகம், எனது முதற் குழந்தைப்பேறு சிக்கல் மிகுந்ததாக இருந்தபோது ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்த மாமா, நான் பிரசவவேதனையுடன் போராடிக் கூக்குரலிட்டு ஓவென்று அழுததைக் கேட்டுத் தாங்கமுடியாமல் தவித்து, வீடு திரும்பியிருந்தாராம். என்

‘தெணியான்’ கந்தையா நடேசன்

- அ. சண்முகதாஸ்

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம், யாழ்ப்பாணம் கரவெட்டி இலக்கியப் புலமைக்குழு என்னும் இரண்டையும் நாம் அறிவோம். இவை இரண்டையும் சார்ந்தவர் தெணியான் என்னும் ஈழத்து மூத்த தமிழ் எழுத்தாளர். ‘பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்’ என்னும் அவருடைய எழுத்துருவை நான் படித்தபோது தெணியானுடைய சமூக இலக்கியப் போக்கினை நன்கு விளங்கிக்கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது.

டொமினிக் ஜீவா, டானியல், தெணியான் ஆகிய மூவரும் ஒரே காலத்தில் சமூக விடுதலைக்காகத் தம் எழுத்தினைப் பயன்படுத்தியவர்கள். மற்றவர்கள் தாழ்ந்த சாதியினராகக் கருதிய குழுவுக்குள், ‘பொற்சிறையில் வாடிய புனிதர்’களையும் அடக்கித் தன் இலக்கியப் பார்வையைப் பரவவிட்டவர் தெணியான். ஈழத்துத் தமிழ்ச் சமுதாய அமைப்பினை, குறிப்பாக யாழ்ப்பாணச் சமூக அமைப்பினை நன்கு விளங்கிக்கொண்டவர்களுக்கே இந்தப் பார்வையை விளங்கமுடியும். யாழ்ப்பாணத்துச் சமூகத்தில் பிராமணருடைய இருப்பு ஒரு காலத்தில் மிகவும் தாழ்நிலையாக இருந்தது. டானியல் ‘கரையல் பக்கை தின்னிப் பிராமணி’ என்று உயர்சாதியைச் சேர்ந்த ஒருவர் சொல்லுவதாகக் குறிப்பிடும்போது அப்புனிதர்கள் நிலையைச் சிறிதாகக் காட்டினார். ஆனால் தெணியான் அந்நிலையைத் தன்னுடைய அரசியல்-சித்தாந்த அடிப்படையிலே நோக்கி பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்களைச் சித்திரிக்கிறார். இது அவருடைய தனித்துவப் பண்பாகும். லெ. முருகபூபதி அதனைப் பொருத்தமான முறையிலே பின்வருமாறு விமரிசிக்கிறார்: ‘இலங்கையின் வடபுலத்தில் கோயில்களில் பூசைசெய்துவரும் பிராமண சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கோயில் நிருவாகஸ்தர்களினாலும் முதலாளிமாரினாலும் எப்படி பாதிக்கப்படுகிறார்கள்? என்பதைச் சித்திரித்து அவர்களுக்கு சோசலிச யதார்த்தப்பார்வையில் தெணியான் தந்த தீர்வுகுறித்துப்பேசுகிறது அந்த நாவல்.’

டானியலுடன் நாம் நெருங்கிய தொடர்புகொண்டவர்களாக இருந்தோம். அவருக்கும் தெணியானுக்குமிடையே இருந்த நெருக்கமான நட்பினை நன்கு அறிவோம். தெணியானின் மறைவு தொடர்பாக எழுதிய ஜெயமோகனும் லெ. முருகபூபதியும் டானியலுடைய ‘பஞ்சமர்’ நாவலை நினைவுகூருவதைப் பார்க்கும்போது, அந்தத் தொடர்பு எனக்கு நினைவூட்டப்பட்டது. மார்க்சியக் கோட்பாட்டில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த தெணியான் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியுடன் இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினராக இருந்தவர். இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் யாழ்ப்பாணக் கிளைச்செயலாளராகப் பணிசெய்தவர். இதேவேளை டானியல் சீன கம்யூனிச சித்தாந்தத்தைத் தழுவினார். எனினும் மொஸ்கோ கம்யூனிசமும் பீகிங் கம்யூனிசமும் அடிப்படையில் ஒற்றுமை வாய்ந்த சித்தாந்தத்தை உடையது என்பதை டானியல்-தெணியான் நட்பு எனக்கு உணர்த்தியது.

ஒருவருக்கு அவருடைய இளமை, இடைநிலை வயதுக் காலங்களிலே பலருடைய நட்புக் கிடைக்கும். ஆனால் முதுமைக் காலத்திலும் அவரைச் சுற்றி பலரும் இருப்பார்களாயின், அவருடைய வாழ்வும் வளமும் எப்படிப்பட்டது என்று நான் கூறத்தேவையில்லை. தெணியானுக்குப் பலர் இருந்தாலும் ஒன்றை நான் சிறப்பாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அது ‘ஜீவநதி’, அதன் ஆசிரியர் க. பரணீதரன். தெணியானின் எழுத்தாக்கங்களின் விமரிசனங்களை ஜீவநதி தவறாமல் வெளிக்கொணர்ந்தது. ஏனைய வெளியீடுகள் வருமாறு:

தெணியானின் ஜீவநதிச் சிறுகதைகள் 2012
தெணியானின் ‘குடிமைகள்’ ஜீவநதி, வெளியீடு 2014
தெணியான் பவளவிழா சிறப்பிதழ், ஜீவநதி வெளியீடு 2013
‘தெணியானின் படைப்புகள் மீதான பார்வைகள்’, ஜீவநதி வெளியீடு 2012

ஜீவநதியின் மதியுரைரூராக இருந்து அதனை வழிநடத்திய பெருமை தெணியானுக்கு உண்டு. முதுமை நிலையில் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை நன்கு உணர்ந்து அவர் செயற்பட்டார். அவருடைய தம்பி க. நவமும் ஒரு நல்ல எழுத்தாளர். கனடாவில் வாழ்ந்தாலும் அண்ணனுக்குப் பக்கபலமாக இருப்பவர்.

தமிழ்த்துறை சார்ந்த கலாநிதிகள் சிலர் இலக்கிய விமரிசனம், கட்டுரைகள் எழுதுதல் ஆகியவற்றிலும் ஈடுபட்டபோது ஒரு கட்டத்தில் அவர்கள் கண்டனத்துக்குள்ளாகினர். என்போன்ற கலாநிதிகளை ‘கல்லாநிதிகள்’ என்று தெணியான் எழுதியிருந்தார். என்னை அது பற்றிச் சிலர் கேட்டனர். நான் அதற்கு ‘நாங்கள் இன்னும் கற்பதற்கு நிறைய இருக்கிறது. அதனைத்தான் ‘கல்லாநிதி’ என்று கூறி நினைவுபடுத்தப்பட்டுள்ளோம்.’ என்று கூறி மகிழ்ந்தேன்.

தெணியானின் ஆக்கங்களை அறிந்த காலந்தொடக்கம் அவர் எழுதிய ‘பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்’ என்னும் ஆக்கம் என் மனம்விட்டு அகலாத ஒன்றாக இருந்துவருகிறது. லெ. முருகபூபதி போன்ற விமரிசகர்கள் அதனுடைய சிறப்பினை மிகப் பொருத்தமாக எழுதியுள்ளனர். ஈழத்தின் தலைசிறந்த தமிழ் எழுத்தாளர்களுள் ஒருவராகத் தெணியான் திகழ்கிறார். அவர் எழுதிய ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கியங்களாகிய சிறுகதையும் நாவலும் அவர் திறன்களைத் தாங்கிநிற்கின்றன.

shanmugathas@thaiveedu.com

எனது தெணியான்

- எஸ். சிவலிங்கராஜா

அமரர் தெணியான் என்னுடன் நெருக்கமான உறவைக் கொண்டிருந்தவர். நான் அவரது படைப்புக்கள் பலவற்றைப் படித்திருக்கிறேன். அவருடன் அவை பற்றி உரையாடி இருக்கிறேன். தான் எழுதத் தொடங்கியதன் நோக்கத்தை எங்கும் வெளிப்படையாகக்

கூறிவருபவர். அந்த நோக்கத்தில் இருந்து சிறிதும் வழுவாது எழுதி வந்தவர். தனது படைப்புக்களில் வரும் பாத்திரங்கள் பற்றி, அந்தச் சூழல்களைப் பற்றியெல்லாம் என்னுடன் உரையாடியுள்ளார். புதுமைப்பித்தனின் மொழியிலே சொல்வதானால் 'அவர் கண்டது, கேட்டது, காண விரும்பியது, காண விரும்பாதது' அவற்றைத்தான் இலக்கியமாகப் படைத்தார். அவரது இலக்கிய ஆக்கம் பற்றி பல்வேறு ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. நான்

தமிழ்த்துறைத் தலைவராகப் பணியாற்றியபோது தெணியானின் படைப்புக்கள் பற்றிய பல ஆய்வுகளை மாணவர்களைக்கொண்டு செய்வித்திருக்கிறேன்.

தெணியான் பல்பரிமாண ஆளுமை உடையவர். நாவல், சிறுகதை, கட்டுரை, விமர்சனம், மேடைப்பேச்சு முதலான பல துறைகளிலும் முத்திரை பதித்தவர். அவர் மிகச் சிறந்த தமிழ் ஆசிரியர். மாணவர்களுக்குச் சிறப்பாகக் கற்பித்துப் பெரும் புகழ் பெற்றவர். இவரது கற்பித்தற் திறமை பற்றி இவரிடம் பயின்ற மாணவர்கள் வாயுற ஊறக் குறிப்பிடுவார்கள்.

அவரது கம்பீரமான தோற்றம், செம்மையான சிறப்பான ஆடை அணியும் வழக்கம், நெஞ்சிற்பட்டதை - தான் சரியானதெனக் கண்டதை அஞ்சாது கூறும் ஆளுமை, மனம் விட்டுப்பழகும் மாண்பு, மதிக்க வேண்டியவர்களை மதித்துப் பழகாதல், நண்பர்களின் வெற்றியைக் கண்டு மகிழ்தல், பாராட்டுதல், இளைய தலைமுறையினரை ஊக்குவித்து உரமுட்டி வளர்த்தல் முதலான பல நற்பண்புகளை நான் அவரிடம் கண்டேன்.

அவரின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

info@thaiveedu.com

தெணியான் சேர் மறைந்தார்!

- மேமன் கவி

தெணியான் அவர்கள் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் பெற்றுத்தந்த உறவு. அதற்கு முன்னதாக ஒரு வாசகனாக நின்று அவரை அறிவேன் அவரது படைப்புகள்மூலம். முத்த தலைமுறையினரின் மறைவு தடுக்க முடியாதது என்றாலும், எனக்கெல்லாம் அவர்களின் இழப்பு பேரிழப்புத்தான்.

தெணியான் அவர்களிடம் இருந்த இரண்டு அம்சங்கள் மிக முக்கியமானவை:

ஒன்று - அவர் வாழ்ந்த சூழலான யாழ்ப்பாணத்தில் முற்போக்குச் சக்திகளுக்கு ஏற்பட்ட நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும் சொந்த மண்ணைவிட்டு விலகாது போராடியவர். அவ்வப்போது முற்போக்கு இலக்கியத்திற்கு எதிரான, அவதூறுகள், கருத்துகள், பிரச்சினைகள் வந்தபொழுது, தனது பலமான கருத்துகளை முன்வைப்பதில் பின் நிற்கவில்லை, மௌனம் காக்கவில்லை.

இரண்டு - ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காகக் குரல் கொடுத்தவர். அதுவும் வெறும் கோஷம், பிரசாரம் என்பதற்கு மேலாகத் தன் படைப்புகள் மூலம் முற்றுமுழுவதுமாக அச்சமூகத்திற்காக எழுதியவர்.

அதுமட்டுமல்ல முற்போக்குச் சக்திகளுக்கு எதிரான பிற்போக்குச் சக்திகளை எதிர்த்துப் போராடியவர். சாதித்தமிர் பிடித்த சக்திகளுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்தவர்.

இவ்வளவுக்கும் யாழ்ப்பாணச் சூழலில் விட்டுவிலகாது இறுதிவரை தன்னைத் தக்கவைத்துக் கொண்டவர்.

ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத் தளத்தில் முற்போக்கு சிந்தனையுடனும். சாதிய அரசியலின் கொடுரத்தைப்பற்றி எழுதியவர்களான டானி

யல், டொமினிக் ஜீவா ஆகியோருடன் இணைத்துத் தவிர்க்க முடியாமல் பேசப்பட்டவர்.

என்மீது மாறாத அன்பு கொண்டவர். மல்லிகையில் எனது அட்டைப்படம் வந்தபொழுது, ஜீவா அவர்கள் என்னிடம் யாரைக் கொண்டு அட்டைப்படக் கட்டுரை எழுதுவது என்று உரையாடிய பொழுது, எடுத்தவுடன் நான் தெணியான் அவர்களின் பேரைச் சொன்னேன். அந்தக் கட்டுரையில் முழுமையாக என்னை எடுத்ததுக்காட்டி இருந்தார்.

ஜீவா மீது அவர் பெரும் அன்பையும் மதிப்பையும் கொண்டிருந்தார். அதை நான் நேரில் பார்த்தவன். ஜீவா யாழிலிருந்து மல்லிகை வெளியிட்ட காலகட்டத்தில் மல்லிகை நடத்த பெரும் உதவியாக இருந்தவர். இப்படி தெணியான் அவர்களைப் பற்றி நீண்டதாகப் பேசலாம்.

ஜீவா, நந்தினி சேவியர் ஆகியோரின் இழப்பைத் தொடர்ந்து, தெணியான் அவர்களின் மறைவு என்னைத் தனிமைப்படுத்தி இருக்கிறது.

அவரது மறைவுக்காக இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் சார்பாகவும், முற்போக்கு இயக்கத்தின் சார்பாகவும் எனது ஆழ்ந்த அஞ்சலியை முன்வைக்கிறேன்.

info@thaiveedu.com

தெணியானும் சென்றார்

- சி. மௌனகுரு

தெணியானை சில வருடங்களுக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணம் போன போது பொலிகண்டியிலுள்ள அவரது வீடு சென்று பார்த்து வந்தேன். பின்னர் அவரது 'குடிமைகள்' நாவலுக்கு கொடகே பரிசு கிடைத்தபோது 2014ல் கொழும்பில் அவரைக்கண்டு பேசினேன். அதுவே அவரை நான் சந்திக்கும் இறுதிச் சந்திப்பு என நினைத்திருக்கவில்லை. கொடகே நிறுவனம் 2014ல் சில சிங்கள, தமிழ், இஸ்லாமிய மக்களிலிருந்து வயது முதிர்ந்த சில கலை, இலக்கியவாதிகளைத் தெரிந்தெடுத்து, அவர்களின் வாழ்நாள் செயல்களுக்காகக் கௌரவித்தது. அக்கௌரவம் எனக்கும் தரப்பட்டது. அந்த விழாவில் சிறந்த நூல்களுக்கான விருதுகளும் வழங்கப்பட்டன. நூலாசிரியர்களைக் கௌரவித்து சின்னம் வழங்கும் பொறுப்புகள் ஏற்கனவே கௌரவிக்கப்பட்டு, மேடையிலமர்ந்திருந்த சிலரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன.

அவ்விழாவில் தெணியான் தனது 'குடிமைகள்' எனும் நாவலுக்கான பரிசு பெற வந்திருந்தார். அவர்க்கான சின்னம் வழங்க என்

னையே அழைத்தனர். அது எனக்குக் கிடைத்த ஓர் அரிய சந்தர்ப்பம் ஆகும். வழங்கும் போது நான் அவரிடம் நான் கூறினேன்.

'உங்களுக்கு இந்த விருதை வழங்கக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை யிட்டு நான் மிகவும் மகிழ்கிறேன்.' பரிசுச் சின்னத்தை என்னிடமிருந்து பெற்ற அவர் பின் வருமாறு கூறினார். 'உங்கள் கையால் இதனைப் பெறுவதற்காக நான் மிகமிக மகிழ்கிறேன்.'

இருவருமே மகிழ்ந்த இனிய பொழுது அது! அதுவே எமது இறுதிச் சந்திப்பு.

அடக்கப்பட்ட மக்களின் துன்பதுயரங்களை வாழ்நாள் பூராவும் தன் நூல்களில் கொணர்ந்தமை மாத்திரமன்றி, போராட்டக் களத்திலும் நின்றவர் தெணியான்.

அடக்கப்படுவோர் அனைவர்க்காகவும் பேசும் தெளிவு அவரிடமிருந்தது. அவரது 'பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்' எனும் நூல் பாரம்பரியம் எனும் பழக்கத்தாலும் சமூக சம்பிரதாயங்கள் எனும் பொன்வில்லங்காலும் வாழமுடியாது துயருறும் ஏழைப் பிராமணர்களைப் பற்றியது. அடக்கப்படுவோர் எங்கிருந்தாலும் அவர்கள் யாராயினும் அவர்கள் பக்கமே தெணியான் நின்றார். இதனைப் புரிந்தால்தான் தெணியானையும் புரிந்துகொள்ளலாம்.

தெணியானை முதன்முதலில் நான் 1975களில் சந்திக்கிறேன். இற்றைக்கு 47 வருடங்களுக்கு முன்னர். சந்தித்த இடம் ஸ்ரான்லி ரோட் ஸ்ரார் கறாஜ். கராஜின் உரிமையாளர் நாவலாசிரியர் டானியல். டானியலே எனக்கு தெணியானை அறிமுகம் செய்து வைக்கிறார்.

பின்னர் நான் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராக இருந்தபோது தெணியான் பேராசிரியர் சிவத்தம்பியைச் சந்திக்க

நுண்கலைத்துறை அறைக்கு அடிக்கடி வருவார். நீண்ட நேரம் இருவரும் பேசுவர். தெணியான் மீது சிவத்தம்பி மிகுந்த மதிப்பும் அன்பும் கொண்டிருந்தமையை நான் நேரில் கண்டேன். 'என் நண்பனடா, அயல் ஊரவனடா' என்று சிவத்தம்பி கூறுவார். தெணியான் பற்றி டானியல் என்னிடம் கூறியவை அதிகம்.

டானியலின் 'பஞ்சமர்' நாவல், யாழ்ப்பாண வாழ்க்கைப் பரிச்சயமற்ற எமக்கு யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டின் இன்னொரு பக்கத்தைக் காட்டியது. அது பேசப்போருள்.

அவை பேசப்பட்டபோது தமிழ்ச்சமூகம் அதிர்ந்து போனது. அந்நாவலில் கூறப்படும் சம்பவங்கள், கதைகள் அனைத்தும் டானியலின் கற்பனை எனச் சிலர் என்னிடம் கூறியும் உள்ளனர். ஆனால் அவை அத்தனையும் 'நான் கண்டும் கேட்டுமுள்ள உண்மைகள்' என்பார் டானியல். நாவலில் கூறாத பல கதைகளை அவர் எம்மிடம் கூறியுள்ளார். 'பஞ்சமர்' நாவல் சனாதனிகளினதும் பண்பாட்டுக் காவலர்களினதும் பலத்த கண்டனத்திற்குள்ளானது. எதிர்வாதங்களைப் பலர் புரிந்தனர், அது இலக்கியமே இல்லை எனவும் கூறினர், வக்கிரம் என்றனர்.

அவர்களின் கண்டனத்திற்கு டானியலின் பதில் 'பஞ்சமர்' இரண்டாம் பாகம் எழுதியதுதான். மூன்றாம் பாகமும் எழுத அவர் எண்ணியிருந்தார். அவரது உடல் நிலை அதற்கு இடம் தரவில்லை. 'மூன்றாம் பாகத்தை எழுதும் வல்லமையும் துணிவும் விடயஞானமும் உள்ளவர் தெணியானே' எனப் பகிரங்கமாக டானியல் கூறியுமுள்ளார்.

டானியலின் போர்க்குணங்கள் சமூக அங்கதம் எனும் குணாதிசயங்கள் தெணியானிலும் உண்டு. அவ்வகையில் டானியலின் வாரிசு தெணியான் என்பதில் தவறில்லை என்றே நினைக்கிறேன். 'குடிமைகள்' எனும் தெணியானின் நாவல் அவர் டானியலின் வாரிசு என்பதற்கான நிரூபணம்.

சமூகப் பிரச்சினைகளினது ஆணிவேரை இனம் கண்டு எழுதியோருள் தெணியானும் ஒருவரானார். தெணியான் என்னைவிட ஒரு வயது மூத்தவர். அவ்வகையில் அண்ணார். 'பழுத்த ஓலைகள் விழுவது நியதி' என முன்னரும் எழுதியுள்ளேன். இப்போது இன்னொரு பழுத்த ஓலையும் விழுந்தது.

டானியலின் வாரிசு தெணியானானால், தெணியானின் வாரிசு யார் என்ற கேள்வியும் எழுகிறது.

'அமைதியான மனம் ஆரோக்கியமற்ற மனம். அமைதியற்றுக் கொதிக்கும் மனமே ஆரோக்கியமான மனம்' எனச் சொன்னவர் டால்ஸ்டாய்.

சமூகக் கொடுமைகள் கண்டதனால், அனுபவித்தமையினால் வரும் மனக் கொதிநிலை அது.

ஆரோக்கியமான, மிகுந்த ஆரோக்கியமான மனம் கொண்ட நண்பர் தெணியான் அவர்களே - காலம் உங்களுக்கிட்ட கடமை முடித்துச் செல்கிறீர்கள். சென்று வாருங்கள்.

உங்கள் உடலை எரிப்பார்களோ புதைப்பார்களோ அறியேன். புதைப்பின் - அந்தப் புதைகுழி அமைதியின்மையினால் அதிரும்! எரித்தால் - அந்தத் தீச்சுவாலை அமைதியின்மையினால் அதிரும்! அந்த அதிர்வில் தெணியான் தெரிவார்!

maunaguru@thaiveedu.com

இலக்கியவாதி தெணியான் ஒரு செயற்பாட்டாளர்

- மா. கருணாநிதி

சமுதாயத்திலே ஒடுக்கப்படுவோர் தாம் ஒடுக்கப்படுகின்றனர் என்பதை அறிய இடமளிக்காத வரையில், அவர்கள்மீது ஒடுக்குவோர் தமது அதிகாரத்தைச் செலுத்துவரென பிரேசில் நாட்டுத் தத்துவவியலாளரும் சமூகவியலாளரும் கல்வியியலாளருமான போலொ-பிரெய்றி முன்வைத்த கருத்தானது, ஒடுக்கப்படுவோர் மத்தியில் அவர்களுடைய உரிமைகள் தொடர்பாக விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்படுதல் வேண்டும் என்பதன் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தி நிற்கிறது. சமூகச் செயற்பாட்டாளரான அமரர் க. நடேசு (தெணியான்) அவர்கள் தமது கல்வி மற்றும் இலக்கியப் பணிகள் ஊடாக மனித உரிமைகளை மக்கள் நியாயப்பூர்வமாக அனுபவிக்கக்கூடிய சமத்துவ சமுதாயமொன்றை நோக்கியதாகத் தமது செயற்பாடுகளை விரிவுபடுத்தியவர். எழுத்தும் வாழ்வும் இரண்டல்ல, அவை ஒரே திசையில் பயணித்தல் வேண்டும் என்ற

கொள்கையை தம்முள் வரித்துக்கொண்ட தெணியான் அவர்கள், சிறுகதைகள் மற்றும் நாவல்கள் வாயிலாக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் வகையில் விதைத்த கருத்துகள், சமூக மாற்றங்கள் பற்றிய சிந்தனைகளுக்குத் தூண்டுதல் அளித்தன.

தொழில்முறை ரீதியாக ஓர் ஆசிரியராக விளங்கிய இவர், இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் சேவையாற்றியதன்மூலம் மாணவர்கள், சக ஆசிரியர்கள் மற்றும் பாடசாலைச் சமூகத்தின் நன்மதிப்பைப் பெற்றவர். தமிழ் இலக்கணம் மற்றும் இலக்கியம் ஆகியவற்றைக் கற்பித்தலில் சிறந்த தேர்ச்சியடைய தெணியான், மாணவர்கள் சிறப்புச் சித்திகளை அடைவதற்குத் தூண்டுதலாக இருந்தது மட்டுமல்லாமல், மாணவர்களில் மறைந்திருந்த ஆற்றல்களை வெளிக்கொணர்வதற்கும் மாணவர்களைப் படைப்பாளிகளாக வெளிக்காட்டுவதற்கும் வித்திட்டவர். மாணவர்கள் கல்வியினூடாக சமூகத்தில் மேம்பாடடையும்போது, அவர்கள் மேலேயுள்ளவர்களை மட்டும் பார்க்காமல் கீழேயுள்ளவர்கள் மீதும் அக்கறை கொண்டவர்களாக இருக்கும் தருணத்தில், சமூக மாற்றத்திற்குத் தூண்டுதலாக இருப்பார்கள் என்பதில் அசையாத நம்பிக்கை கொண்டவர்.

சமூக சமத்துவம் நோக்கி எமது சமூகங்களில் வாழ்ந்த கவிஞர்

மு. செல்லையா முதலிய மூத்த தலைமுறையினர் சாத்வீகரீதியாகக் கையாண்ட அணுகுமுறைகள் உரிமைகள் சார்ந்த பல வெற்றிகளைத் தேடித் தந்தனவாயினும் அவற்றின் விளைவுகள் பரந்தளவிலான உரிமைகளை அனுபவிப்பதற்கு இடமளிக்கவில்லை. பல சந்தர்ப்பங்களில் சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் வெவ்வேறு வடிவங்களைப் பெற்ற வேளையில் அவற்றை வென்றெடுப்பதற்குப் பேராட்டங்களே வினைத்திறனுள்ள வழிமுறையாக அமையும் என்பது, இடதுசாரிக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டவர்களின் நம்பிக்கையாக உருப்பெற்றது. இத்தகைய செல்நெறிகளால் உந்தப்பட்ட இளந்தலைமுறையினருள் அமரர் தெணியான் முன்னிலை வகித்தவர். 1970, 80களில் வடமராட்சியில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வழிபாட்டுரிமையை உறுதிப்படுத்தி, அதனை அனுபவிக்கும் நோக்கில் பல ஆலயங்களைத் திறந்துவிடும் போராட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. தெணியான் அவர்கள் அவற்றில் ஈடுபட்டு வெற்றியும் கண்டவர். ஆயினும், இந்தப் பிரச்சினை இன்னும் முழுமையாகத் தீர்க்கப்படவில்லை.

வடமராட்சியிலே தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியானது கல்வியினூடாக சைவப் பாரம்பரியத்தையும் அதன்வழியே சமூக அசைவியக்கத்திற்கு வழிகோலுவதையும் நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு சமூக நிறுவனமாகச் செயற்பட்டது. இந்தக் கல்லூரியின் அதிபராக இருந்த அமரர் எம்.எஸ். சீனித்தம்பி அவர்கள் மேற்கூறிய நோக்கங்களுக்கு மத்தியிலும் இடதுசாரிக் கொள்கையுடையோரின் செயற்பாடுகளுக்குத் தடையாக இருந்ததில்லை என அறியக்கிடைத்துள்ளது. பாடசாலையிலே இடதுசாரிக் கொள்கையோடு செயலாற்றிய திருவாளர்கள் தெணியான், செ. சதானந்தன் மற்றும் சி.க. இராசேந்திரன் ஆகியோருடைய சமூக மேம்பாட்டுச் சிந்தனைகளுக்கு அவர் ஊக்குவிப்புகளை வழங்கியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. அவர்கள் பாடசாலையின் அடிப்படை நோக்கங்களுக்கு முரண்படாதவாறு சமூகவிடுதலைப் போராட்டங்களில் ஈடுபடுவதற்கு வாய்ப்புகள் இருந்தன.

1980களிலே எமது கிராமங்களில் வாழ்ந்த படித்த இளைஞர்கள் பலர் முக்கியமாக வேலையின்மைப் பிரச்சினையை எதிர்கொண்டனர். வதிரி அபிவிருத்தி நிறுவனத்தின் சார்பில், அதன் தலைவர் எம்.எஸ். சீனித்தம்பி அவர்களின் தலைமையில் இளைஞர்களின் பிரச்சினைகளுடன் சமூக உரிமைகள் தொடர்பானவற்றையும் யாழ்ப்பாண மாவட்ட அரசாங்க அதிபருடன் கலந்துரையாடவெனச் சென்ற தூதுக்குழுவில் அமரர் தெணியான் அவர்களும் பங்கு கொண்டு பல ஆக்கபூர்வமான கருத்துகளை முன்வைத்திருந்தார்.

படைப்பாற்றல் நுண்ணறிவு வெளிப்பாடுகளில் ஒன்று. தெணியான் அவர்கள் தமது ஆற்றலைப் படைப்பாற்றல் திறனுடன் கலந்து சமூகமாற்றம் நோக்கியதாகச் சிந்தித்தவர். அத்தகைய வளமான சிந்தனைகளை வெறும் பொழுதுபோக்கிலான விமர்சனங்களாக இல்லாமல் உண்மையில் அச்சிந்தனையின் தாக்கங்களை உணர்ந்து, அவற்றை யதார்த்த நிலையில் காணமுற்படுதல் இலக்கிய உலகமும் பரந்த சமூகமும் தெணியான் அவர்களுக்கு வழங்குகின்ற உண்மையான மதிப்பாக அமையும்.

தெணியான் அவர்களின் சிந்தனைகளின் வெற்றிக்கும் ஆத்ம சாந்திக்கும் இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

info@thaiveedu.com

தெணியான்: வடமராட்சி வாழ்வியலின் படைப்பாக்க ஆளுமை

- த. கலாமணி

எமது இலக்கிய வரலாற்றில், வாழிடச் சூழலின் உண்மை நிலையை விளங்கிக் கொள்ளாது படைக்கப்பட்ட ஆரம்பகாலப் படைப்புகள் சமூக யதார்த்தத்தைப் புறந்தள்ளியவை. மனோரதிய நிலையில் அல்லது கற்பனா ரீதியில் படைக்கப்பட்ட படைப்புகள் காவிய மரபை அடியொற்றி எழுந்தவையாகும். அவை காவிய நாயகரைப்போன்று கதாபாத்திரங்களை முன்னிலைப்படுத்தி, மனித வாழ்வின் இருண்மையான பகுதிகளை மறைத்து பிரதான கதாபாத்திரங்களைப் புனிதராகக் கொண்டு அவர்களை மகிமைப் படுத்தும் களப்பின்னணியில் அமைந்தவை. இதனால் எமது அடி நிலை மக்களின் துன்பங்களையும் துயரங்களையும் வாழ்வியல் நிலையையும் அன்றைய இலக்கியங்களில் தரிசிக்க முடியாமற் போயிற்று. கால ஓட்டத்தில் இலக்கிய வரலாற்றில், அடிநிலை மக்களுக்கும் வாழ்வியல் ஒன்று உள்ளது என்ற உண்மை உணர்த்தப்படாமலே சமூக வரலாறு பதிவு செய்யப்பட்டது. இதன் காரணமாகவே மார்க்ஸிய சித்தாந்தத்தை வரித்துக்கொண்ட முற்

ருக்கு, இவரது தொழில் வாழ்க்கை (Profession) இவர் மேலும் இலக்கியத்தில் ஈடுபாடுகொள்ள வழிவகுத்தது. முற்போக்குச் சிந்தனையாளர்களுடன் கொண்ட தொடர்பு, மார்க்ஸிஸ தத்துவத்தைத் தமது எழுத்தின் அடிநாதமாகக் கொண்டு, அடிநிலை மக்களின் வாழ்வியலை, வரலாற்றைப் பதிவு செய்தலையே தமது இலக்கியப் பணிவின் நோக்காக வரித்துக்கொள்ள வழிவகுத்தது. சாதிக் கொடுமைகளும் ஓடுக்குமுறைகளும் கால மாற்றத்திலும் கூட எவ்வாறு புதுப்புது வடிவங்கள் எடுக்கும் என்பதைத் தோலுரித்துக் காட்ட விரும்பிய தெணியான், சிறுகதைகளிலும் நாவல்களிலும் கட்டுரைகளிலும் அவற்றைப் பதிவு செய்தார். 'சாதிக் கொடுமைகள் வழக்கொழிந்து விட்டன' என்ற சாதிச் சமூகர்களின் குரலை மறுதலித்து அது இன்று நீறு பூத்த நெருப்பாக இருக்கின்றது என்பதை எடுத்துக்காட்டி, தன் படைப்புகளிலும் கருத்துரைகளிலும் வெளிப்படுத்தினார்.

தெணியான் நிறையவே எழுதினார். நூற்றைம்பதுக்கும் மேலான சிறுகதைகள், 14 நாவல்கள் (மூன்று குறுநாவல்கள் உட்பட) ஐம்பதுக்கும் மேலான கட்டுரைகள் என அரைநூற்றாண்டுக்கும் மேலாக எழுதிக்கொண்டே இருந்தார். தமது வாழ்வனுபவங்களையும் இலக்கிய அனுபவங்களையும் தொடர் கட்டுரைகளாக எழுதி, தமது படைப்புகளுக்கு அனுபந்தமாகக் (Supplement) கொண்டார். ஈழத்தில் சாதியம் பற்றிய அதிக எண்ணிக்கையான சிறுகதைகளைப் படைத்தவர் இவரே ஆவார். இவரது படைப்புகளின் பேசு பொருளாக சாதியம் மாத்திரமே எடுத்தாளப்படவில்லை. சமூகத்தின் இழிநிலைகள், குடும்பங்களின் சிதைவுகள், சமூக அவலங்கள் போன்றவற்றை மனிதாபிமான உணர்வுநிலையில் நின்று படைப்புகளாகத் தந்தார். யாழ்ப்பாணத்து நிலமானிய சமுதாய அமைப்பில் 'பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்களாக' பிராமண சமூகத்தின் அவலநிலையையும்கூட தெணியான் அழகுற வெளிக்கொணர்ந்தார்.

போக்கு எழுத்தாளர்கள் அடிநிலை மக்களின் வாழ்வியல் தரிசனங்களினூடாக அவர்கள் வாழ்வில் நிகழும் சிறு சிறு சம்பவங்களையும் வாழ்வையும் 'புனைவுகளாக' வெளிப்படுத்தத் தொடங்கினர்.

தெணியான் தமது வாழிடமான வடமராட்சி மக்களின் வாழ்வியலையே அதிகமாக எழுதினார். வடமராட்சி மண்ணிலான நீண்ட கால வாழ்வனுபவத்தில் அவர் பெற்றுக்கொண்டவை அவரது படைப்புகளில் கலைநயத்தோடு வெளிப்படுத்தப்பட்டன. 'தெணியானின் புனைகதைகள் இல்லையெனின் வடமராட்சியின் சமூக வரலாற்றில் ஒரு மிக முக்கியமான பகுதி தெரியாமலே போய்விடும்' என பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் குறிப்பிடும் அளவுக்கு 'வடமராட்சி வாழ்க்கையின் முன்னிலைப் புனைகதை ஆசிரியர்' தெணியான் ஒருவரே. தெணியானின் இறுதி நாவல்களான 'குடிமைகள்', 'ஏதனம்', 'முவுலகு' ஆகிய மூன்றும்கூட வடமராட்சி மக்களின் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிப்பனவே. வடமராட்சி மக்கள் பயன்படுத்திய ஏதனங்களின் (utensils) பின்புலத்தில் அம் மக்களின் வாழ்வை ஒரு நாவலாகக் கொண்டுவர முடியும் என்ற புதுமையை நிகழ்த்திக் காட்டியமை தெணியானின் படைப்பாக்க ஆளுமைக்கு நல்லதொரு சான்றாகும்.

அடிநிலை மக்களின் வாழ்வியல் யதார்த்தங்களை வெளிப்படுத்தி அவர்களின் உரிமைகளை வென்றெடுக்கும் நோக்கமே அன்றைய காலத்தேவையாகக் கொள்ளப்பட்டதால், முதலாம் தலைமுறையையும் இரண்டாம் தலைமுறையையும் சேர்ந்த முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளில் கலையழகின்றி பிரசார வாதையே ஓங்கித் தெரிகின்றது என்ற விமர்சனம் எழுந்தது. இந்நிலையில் 1970களில் உருவாகிய மூன்றாம் தலைமுறையைச் சேர்ந்த முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் தமது எழுத்துகளின் உள்ளார்ந்த நோக்கோடு கலை அழகிலும் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கினர். இவ்வாறு மூன்றாம் தலைமுறையில் உருவாகி, தமது படைப்புகளின் உள்ளடக்கத்தில் மாத்திரமன்றி படிப்படியாக கலை நேர்த்தியிலும் அதிக அக்கறை கொண்டு அடிநிலை மக்களின் யதார்த்த வாழ்வையும் அவ்வாழ்வியலிலுள்ள அழகியல் அம்சங்களையும் கலை நேர்த்தியோடு படைத்துக் காட்டமுடியும் என்று நிறுவியவர்தான் படைப்பாளி தெணியான் அவர்கள்.

தெணியானின் எழுத்துவாழ்க்கையில் பலர் சம்பந்தப்பட்டிருப்பினும், முக்கியமான ஒரு சிலரைக் குறிப்பிட முடியும். இவ்வகையில், அவரது துணைவியார் மரகதம், எழுத்தாளர்கள் கே. டானியல், 'மல்லிகை' ஜீவா, சகோதரர் கணேஷ் அண்ணன், சகோதரர் எழுத்தாளர் க. நவம், ஜீவநதி பரணீதரன் ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள். என்பதாண்டுகள் வாழ்ந்து, ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக எழுத்தாழியம் மேற்கொண்ட படைப்பாக்க ஆளுமையான தெணியானின் மறைவு இலக்கிய உலகுக்கு ஒரு பேரிழப்பாகும்.

தெணியான் ஒரு சாதாரண குடும்பத்தில் பிறந்தவர். குடும்பத்தில் மிகுந்த வாஞ்சை உடையவர். சகோதரிகளுக்கும் சகோதரர்களுக்கும் நல்ல வாழ்க்கை அமைய வேண்டும் என்று தமது வாழ்வையே அர்ப்பணித்தவர். தமிழ் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த இவர், தமிழைச் சிறப்புறக் கற்பிக்கும் ஆற்றலால் மாணவர்களைக் கவர்ந்தவர். சிறுவயதிலேயே வாசிப்பில் ஈடுபாடுகொண்ட இவ

info@thaiveedu.com

முறையான மார்க்சியப் படைப்பாளி தெணியான்

- ந. இரவீந்திரன்

ஒரு மார்க்சிய நிலைப்பட்ட இலக்கிய கர்த்தாவாகத் தெணியானை இனங்காண முற்பட்டபோது தவிர்க்க இயலாத வகையில் 'முறையான மார்க்சியப் படைப்பாளி' என்ற தலைப்பு வந்தமைந்து விட்டது. 'மார்க்சிய முறைசாராத மார்க்சியப் படைப்பாளிகள்' உலாவர இயலுமாக இருப்பதனால் இப்படி!

தம்மளவில் மார்க்சியப் பார்வையை வரித்துக்கொண்டு இலக்கிய வெளிப்பாட்டை மேற்கொள்பவர்களை 'மார்க்சியப் படைப்பாளிகளாக' வகைப்படுத்துவது அவசியமானது. அவ்வாறு அவர்கள் வெளிப்படுத்திய ஆக்கங்கள் எந்தளவுக்கு மார்க்சிய நோக்கு

நிலைக்கு உரியனவாக அமைந்து வெற்றி பெற்றிருக்கின்றன என மதிப்பீடு செய்து பல தளங்களிலான விவாதங்களை முன்னெடுத்து வந்திருக்கிறோம்.

வரலாற்றுச் செல்நெறி மாற்றங்களும் கால-இட வேறுபாடுகளும் கவனத்தில் எடுக்கப்படாமலே சமூக நிலவரங்கள் படைப்பாக்கப்படும் அவலநிலை இருந்து வந்துள்ளது. 'சமூகம் வர்க்கங்களாகப் பிளவுபட்டுள்ளன - வர்க்கங்களுக்கு இடையேயான போராட்டங்கள் வாயிலாக சமூக மாற்றங்கள் நடந்தேறிவந்துள்ளன - பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி வாயிலாக நாடுகள் ஒவ்வொன்றும் சோசலிசத்தை வென்றெடுக்கும்' என வலியுறுத்துவதே மார்க்சியம் என்ற புரிதலுடன் இயங்கி வந்துள்ளோம்.

புரட்சியின் கோரிக்கை இன்னொரு வகையாக அமைந்து - ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்கள் ஏகாதிபத்தியப் பிணைப்பைத் தகர்த்து சமத்துவ சமூகத்தை (சோசலிசத்தை) வென்றெடுக்கும் வேறொரு வரலாற்று இயங்குமுறை மேலெழுந்து வந்த பின்னரும் - பாட்டாளி வர்க்கம் கட்டி எழுப்பும் சோசலிச முறைக்கான அளவுகோலுடன்

அல்லாடுகிற மார்க்சியர்கள் பலர் உள்ளனர்.

மார்க்சிய மூலவர்களின் வசனங்களில் முடங்கிப்போனவர் 'வர்க்கப் புரட்சி மட்டுமே சமூக மாற்றக் கருவி' என வாதிடுவார். 'ஒடுக்கப்படும் தேசங்கள்' சமூக மாற்றக் கருவியாக அமைந்துள்ள இன்றைய வரலாற்று மாற்றப்போக்கு நிலையில், சாதி ஒடுக்கு முறை வடிவிலான சுரண்டல் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த எமக்கான மார்க்சியப் பிரயோகம் தனிவகையானது என்ற புரிதலை வந்தடைவோம்!

வசனங்களுக்குள் கட்டுப்படாமல் சமூக மாற்ற இயக்கப்போக்கை, அது எவ்வகையில் இயங்கிவந்ததோ அதே வடிவில் மார்க்சிய முறையைத் தனக்கான நோக்கு நிலையாகத் தெணியான் வரித்துக்கொண்டு இருந்தார். 'சாதி அமைப்புத் தகரட்டும், சமத்துவ நீதி ஓங்கட்டும்' என்ற முழுக்கத்துடன் ஓக்ரோபர் 21 எழுச்சி மார்க்கம் (1966) முடுக்கிவிட்ட போராட்டக் களங்களை 'பஞ்சமர்' என்ற நாவலாக 1974ல் டானியல் வெளிப்படுத்திய கையோடு தெணியானின் எழுத்துகள் சாதி அமைப்புச் சார்ந்த பல வேறு தளப் பரிமாணங்களைப் பேச ஆரம்பித்துவிட்டது!

தெணியானின் இந்தப் பங்களிப்பின் வீச்சுக் காரணமாகத் தன்னால் எழுதி நிறைவு செய்ய இயலாமல் போகலாம் என இருந்த 'தண்ணீர்' நாவலை நிறைவு செய்யும் பொறுப்பைத் தெணியான் ஏற்க வேண்டும் எனக் கோரியிருந்தார் டானியல் (தோழர் தங்கவடிவேல் அவர்களும் அவ்வாறு கோரப்பட்டு இருந்தார். நோயிலிருந்து டானியல் மீண்டெழுந்து நாவலை நிறைவு செய்த காரணத்தால் மாற்றீட்டுக்கான அவசியம் ஏற்படவில்லை).

'பஞ்சமர் நூல் வரிசை' நாவல்கள் காரணமாக தலித் இலக்கிய முன்னோடியாக டானியல் இனங்காணப்படுகிறார். அதேயளவுக்குப் பங்களிப்புகளை அந்தத் தளத்தில் மேற்கொண்டிருந்த தெணியான் அவ்வகையில் போதியளவு கவனம்பெறவில்லை. பின்னர் 'ஒடுக்கப்பட்டோர்' சிறுகதைகள் தொகுக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட போதிலும் தெணியான் எத்தகைய மதிப்பீட்டைப் பெற ஏற்றவர் என்ற தெளிவின்ம திறனாய்வாளர்களிடையே உண்டு.

டானியலுடைய ஆக்கங்களில் சாதிய வாதம் சற்றுத்தூக்கலாக வெளிப்பட்டதாக 'பஞ்சமர்' நாவல் வெளிவந்த சமகாலத்திலேயே விமரிசனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டு இருந்தன - அவருடன் ஒன்றிணைந்து இயங்கிய தோழர்களே அந்தக் கண்டன விமரிசனங்களை வெளிப்படுத்தினர். தொடர்ந்த பஞ்சமர் வரிசை நாவல்கள் மீதும் அத்தகைய விமரிசனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. இந்தத் தளத்தில் தெணியான் போதிய கவனம் பெறவில்லை என்பதைப் போலவே, சாதியத் தளம் சார்ந்த அவரது எந்தப் படைப்பும் 'சாதியவாத நிலைப்பட்டது' என்ற கண்டனங்களை முகங்கொண்டதில்லை!

'பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்', 'மரக்கொக்கு' எனும் அவரது இரு நாவல்கள் சாதியத் தளப் படைப்புகள் அல்ல என்ற கருத்து திறனாய்வாளர்களிடம் உண்டு. சாதியத்தின் இன்னொரு பரிமாணத்துக்கு உரிய பேசுபொருள் அந்த நாவல்களில் வெளிப்பட்டு இருந்தன.

சாதிய வாத நோக்குத் தலைதூக்க இடந்தராமல், சாதி அமைப்பின் இயங்கு முறைகளைப் படைப்பாக்குவதில் தெணியானின் மார்க்சியப் பார்வை வீச்சுக் காத்திரமிக்கதாக அமைந்துள்ளது என்பதே கவனிப்புக்கு உரியது. இறுதிப் படைப்புகளில் ஒன்றான

‘குடிமைகள்’ நாவல் சாதி ஒடுக்குமுறை உச்சமாக இருந்த காலத்தின் மாற்றச் செல்நெறிக்கான போராட்ட வாழ்வியல் நெருக்கடிகளைக் காட்டிச் சென்றது. வரலாற்று நிகழ்வில் அனைத்துச் சாதிப் பிரிவினரும் ஒன்றுபட்டுப் போராடி ஏற்படுத்திய மாற்றம் அந்தப் படைப்பில் மிகச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தப்பட்டு இருப்பதனை இனங்காணலாம்.

‘இவையெல்லாம் பழங்கதைகள் இப்போது யாரும் சாதி பார்ப்பதில்லை’ எனச் சொல்லப்படுகிற கருத்தின் போலித்தனத்தைத் தோலுரித்துக் காட்ட எழுதப்பட்ட ‘ஏதனம்’ எனும் நாவலும் எந்தவகையான வலிந்து கோடலுடனான மிகைப்படுத்தல் இல்லாமலே இன்றைய சாதிபேத வேறுபடுத்தல்களை வெளிக்காட்டி இருந்தது.

மாறிச்செல்லும் வரலாற்று நெருக்கடியாக, ஈழத் தமிழ்த் தேசியத்துக்கு எதிராக மேலாதிக்க சக்திகள் முன்னெடுத்த யுத்தக் கொடூரங்கள் பற்றித் தெனியான் அதிகம் எழுதி இருக்கவில்லை. வாசிகசாலை ஒன்றினுள் எழுபது பேர்வரை குண்டுவைத்துக் கொல்லப்பட்ட அவல நிகழ்வைச் சிறுகதை ஆக்கி இருந்தார் ‘எங்கடை ஆக்கள் ஒருதரும் அகப்படைல்லை. கொல்லப்பட்டது எல்லாம் அந்தப் பக்கத்தார்’ என்று கொலை பாதகக் கொடூரத்திலும் ஆதிக்க சாதி மனோபாவம் வெளிப்படும் மனோநிலையைத்தான் தெனியான் அம்பலப்படுத்தி இருந்தார்.

மேலாதிக்க ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டத்தில் ஓடுக்கப்பட்ட சமூகப் போராளிகளே மிகப் பெரும்பான்மையாகக் களப்பலி ஆகியிருந்தனர். பலவகை அழிவுகளுக்கு அதிகம் முகங்கொடுத்தவர்கள் ஓடுக்கப்பட்ட சாதிப்பிரிவினரே. அதற்கும் அப்

பால், பேரினவாத - மேலாதிக்க ஒடுக்குமுறைக் கொடூரங்களுக்கு முகங்கொடுத்து அல்லற்பட்ட அனைத்து மக்களது வாழ்வியல் நெருக்கடிகளையும் மீட்சிக்கான போராட்டங்களையும் படைப்பாகக் கவனிடய பொறுப்பு மார்க்சிய இலக்கிய கர்த்தாவுக்கு விதிக்கப்பட்டு இருப்பதனை மனங்கொள்வது அவசியம்!

இனத்தேசிய ஒடுக்கு முறைக்கான போராட்ட இலக்கிய வடிவத்துக்கு வேகவேகமாக மாறிய மார்க்சியப் படைப்பாளிகள் இருக்கின்றனர். அவர்கள் சாதி ஒடுக்கு முறைக்கு எதிரான எந்தவொரு ஆக்கத்தையும் வெளிப்படுத்தி இருக்கவில்லை. இன்று தலித் இலக்கியம் பெரிதும் பேசப்படுகிற நிலை ஏற்பட்டு இருப்பதனால் ‘சாதியத்தளம் சார்ந்து ஒரு படைப்பையும் எழுதாது இருந்ததற்காக வருந்துகிறேன்’ என்று சொல்லும் நிலையில் அவர்கள் அது கூட, தமது உன்னதப் படைப்பாக்க வீச்சுக்கு ஒரு மணிமகுடமாகத் தலித் படைப்பு வந்தமைந்து இருந்திருக்க வேண்டும் என்ற ஆதங்கத்தின்பாற்பட்டதே!

அனைத்துவகை மேலாதிக்க ஒடுக்குமுறைகளையும் தகர்த்து, விடுதலைத் தேசியச் சோசலிசத்தை வென்றெடுப்பதற்கான மார்க்சிய முறையினை தெனியான் வரித்துக்கொண்டு இருந்துள்ளார். அந்த வகையில் மார்க்சியப் படைப்பாளிகளில் முதல் வரிசைக்கு உரிய வராகத் திகழ்கிறார் - மிக விரிவாக ஆய்வுக்கு உட்படுத்தும் போது இந்த உண்மை மேலும் துலக்கமுறும்!

raveendran.n@thaivedu.com

சமூகச் சிற்பியாக விளங்கியவர்

- ச. சிவசூரி

ஈழத்தின் புகழ்பூத்த எழுத்தாளரான க. நடேசு என்ற இயற்பெயரை உடைய தெனியான் அவர்களின் மறைவுக்கு எனது ஆழ்ந்த இரங்கலை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

தெனியான் என்ற பெயரைக் கேட்டவுடனே அவரது கம்பீரமான தோற்றமும் குரலுமே எனது ரூபகத்திற்கு வந்து சேர்கின்றது. கரவெட்டி பிரதேச செயலராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் அவரோடு மிக நெருங்கிப்பழகும் வாய்ப்புக்கிடைத்தது. கலாசாரப் பேரவையின் செயற்பாடுகளிலும் திருவுடையான் மலர் வெளியீட்டிலும்

அவரது பங்களிப்புக் கணிசமானது. எதையும் அஞ்சாது நேரேகதைக்கும் துணிவும் சரியானதைச் செய்யவேண்டும் என்ற தெளிவும் அவரிடம் முதன்மைபெற்றிருப்பதைக் கண்டிருக்கின்றேன்.

1973ம் ஆண்டு விடிவை நோக்கி என்ற நாவல் வெளியீட்டில் இருந்து ஐந்து தசாப்தகாலமாகத் தனது நூல்களாலும் எழுத்துகளாலும் சமூகத்தை ஊடுருவி வெளிப்படுத்திய ஒரு சாதனையாளரின் மறைவு எமது சமூகத்திற்கு நேர்ந்திருக்கும் பேரிழப்பு ஆகும். ஓடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு எதிரான தனது குரலை யாருக்காகவும்

குறைத்துவிடாமல் முற்போக்கு அணியின் எழுத்தாளராகத் தன்னைப் பரிணமிக்கச் செய்தவர். பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி முதலான பேராசிரியர்களின் நேசத்தினைப் பெற்றவர். கே. டானியல், டொமினிக் ஜீவா ஆகிய ஜாம்பவான்களோடு சமதையாகத் தன்னையும் விகசிக்க வைத்துத் தனக்கான இடத்தினை நிறுவியவர்.

கரவெட்டிப் பிரதேச செயலகத்தில் நான் பிரதேச செயலாளராகப் பணியாற்றிய காலத்திலேயே (2013) அரசின் உயர்விருதான ‘சாகித்திய ரத்னா’ விருது இவருக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தது. கரவெட்டிக்குத் தேசிய ரீதியில் பெருமையினைத் தேடித்தந்த மூத்த எழுத்தாளர் இன்று எம்மத்தியில் இல்லை என்பது வேதனையைத் தருகின்றது. பதினான்கு நாவல்களையும், பல சிறுகதைத் தொகுதிகளையும், கட்டுரைத்தொகுதிகளையும் வெளியிட்டு சமூகத்தினைப் பற்றிய தனது சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்திக்கொண்டே இருந்தவர். மேடைகளில் ‘கேட்டார் பிணிக்கும் தகையவாய் கேளாரும் வேட்ப மொழியும்’ ஒருவராக விளங்கினார். சொல்லாலும் எழுத்துகளாலும் சமூகச் சிற்பியாக விளங்கிய இவர், தார்மீகக் கோபத்தையும், சிந்தனைகளையும் இயல்பாகவே கொண்டிருந்தார் என்பதை அவரது எழுத்துகளில் காணமுடிகின்றது.

என்னோடு உரையாடும் போதெல்லாம் அவரது பிரதேசம் பற்றிய கனவுகளையும், ஆவணமாக்கல் தொடர்பான ஆசைகளையும் கேட்டிருக்கின்றேன். அவர் நம் மத்தியில் இல்லை என்றாலும் அவரது எழுத்துகள் சமூகத்தை நோக்கிய உரையாடல்களை நிகழ்த்திக்கொண்டே இருக்குமென்பது ஓர் ஆறுதலைத் தருகின்றது.

அவரது மறைவால் வாடியிருக்கும் குடும்பத்தினருக்கு எனது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

info@thaivedu.com

ஈழத்து இலக்கிய வெளியில் தெணியானின் சிறுகதைகள் 'மாத்துவேட்டி' தொகுப்பை முன்வைத்து...

- மு. அநாதரட்சகன்

ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கிய உலகில் தனித்துவமான ஆளுமை யாக அடையாளப்படுத்தப்படுபவர், அண்மையில் காலமாகிய தெணியான். ஈழத்து இலக்கியம் பற்றிப் பேசும்போது அவரது பங்களிப்பினைத் தவிர்த்துவிட முடியாது. படைப்புத்துறையின் பல தளங்களையும் அலங்கரித்த ஒரு படைப்பாளி, பன்முக ஆளுமை யாளர் தெணியான். 'விவேகி' என்ற சிற்றிதழில் 'பிணைப்பு' என்ற சிறுகதையுடன் 1964ல் இலக்கிய உலகில் பிரவேசித்தவர். இதுவ ரையில் நூற்றைம்பதுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளைப் படைத்துள் னார். அவை சொத்து (1994), மாத்துவேட்டி (1996), இன்னொரு புதிய கோணம் (2007), ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் (2010), தெணியானின் ஜீவ நதிக்கதைகள் (2012) - சிறுகதைத் தொகுப்புக்களாக வெளி வந்துள்ளன. அனைத்திலும் சமூக வாழ்வின் மாண்புக்கருகளை பதிவுசெய்துள்ளார். அவை அனைத்தைப்பற்றியும் இதில் கூறுவது சாத்தியமற்றது. அவ்வகையில் மல்லிகைப்பந்தல் வெளியீடாக 1996ல் வந்த 'மாத்துவேட்டி' தொகுப்பிலுள்ள சிறுகதைகளை முன் வைத்துச் சில குறிப்புக்களை இப்பதிவு தருகிறது.

இக்கதைகள் தர்க்கபூர்வமான சமூகக்கூறுகளைக் கொண்டவை. தெணியான் தான் வாழ்ந்த யுகத்துக்குரிய முற்போக்கான சமூக விமர்சனங்களிலிருந்து தன்னை முற்றாக விலக்கிக் கொண்டவ ரல்ல. தனது முற்போக்கான சிந்தனைகளுக்கு சிறுகதையை ஒரு வாகனமாக ஆக்கிக் கொண்டவர். சிறுகதை பற்றிய பிரக்கூ குண்ட தெணியானிடம் சமூகப்பற்றிய பார்வைத் தெளிவு இருந் தது. சமூக முரண்கள் மீதான விமர்சனம் இருந்தது. அதன் வழி நின்று பல சிறுகதைகளைத் தந்தவர் தெணியான்.

இத்தொகுப்பிலுள்ள மகுடக்கதை 'மாத்துவேட்டி' என்பது. இக் கதை எமது சமூகத்தில் ஒரு வழக்காறாக இருந்த சலவைத்தொ ழிலாளிகளிடம் மாத்து உடை வாங்கி உடுத்தும் மரபினை சாதி யப்படிநிலை உறவின் ஒரு கூறாக ஆவணப்படுத்தியுள்ளார். இக் கதையில் யாழ்ப்பாணத்து வாழ்வியலின் இருண்ட பகுதியைப் பதி வுசெய்துள்ளார். இத்தகைய வாழ்வியல் முறையுடன் பிணைந்த இன்னொன்று, அதிகார மேலாண்மையாகும். குறிப்பாக, கிராமங் களில் விதானையாரின் அதிகாரங்கள் வன்மையாகவும் நிலைத்துவி டுகிறது. இதனை 'உள் அழகல்' என்ற கதை பதிவு செய்துள் ளது. விதானையாருக்குப் பதவிவழிவந்த மனோபாவங்கள், வன்ந டத்தைகளை இது அழகாகக் கூறுகிறது. அத்துடன் அதிகார மேலாண்மையின் நீட்சி, சாதியத்துடன் எவ்வாறு பிணைந்துள்ளது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.

தொகுப்பின் இன்னொரு கதை 'ஆண்மை'. சமூகத்தில் பாலியல் வரம்புகளும், மீறல்களும் அதன் நிரந்தரமான பிரச்சினைகளே என் பதைக் கூறுகிறது. சமூகத்தில் முழுநிறைவான வாழ்க்கை வாழும் ஆண்கள் - பெண்கள் என யாரும் இல்லை என்பதை அழகாகப் பதிவு செய்கிறது. சிக்கலானதும் வெளியே பேசமுடியாததுமான பாலியல் விடயத்தை வக்கிரம் இல்லாமல் இக்கதை வெளிப்படுத் துகின்றமை இதன் சிறப்பு.

அடிநிலை மக்களின் துன்ப துயரங்களை மனிதநேயத்துடன் வெளிப்படுத்தியவர் தெணியான். மனிதத்தின் வீழ்ச்சியையும், பிறழ் வையும், தடுமாற்றத்தையும், அனுதாபத்துடன் பார்த்தவர். ஏற்றத் தாழ்வான சமூக அமைப்பின்மீது அதிகக்குறைகளைக் கண்டவர் தெணியான். நெருக்கடிமிக்க போர்க்கால வாழ்விலும் ஏற்றத்தாழ் வினை மனிதர்கள் கைவிடவில்லை என்ற யதார்த்தத்தை 'இன்

னுமா' என்பது சித்தரிக்கிறது. இதில் போர் நெருக்கீடுகளுக்குள் னும் சாதியத்தைத் தக்கவைத்திருக்கும் தேசியத்தை கேள்விக்குட் படுத்துகிறார்.

'மனிதம்' என்ற கதை வடமராட்சி 'ஒப்பரேசன் லிபரேசன்' என்ற போர் நடவடிக்கையின் பின்புலத்தில் எழுதப்பட்டது. மனிதர்களின் பொய்முகங்களை இனங்காட்டும் கதையிது. இன்னொன்று 'பூதம்' என்ற கதை. ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்தவர்களது குடும்பங்களின் வாழ்வியல் மாற்றங்கள், அதன் விளைவுகளை நுட்பமாகப் பதிவு செய்கிற கதையிது.

இத்தொகுப்பிலுள்ள 'உவப்பு', 'நான் ஆளப்பட வேண்டும்' என் கிற கதைகள் தெணியானின் அபூர்வமான அழகுணர்ச்சியையும், ரசணையில் திளைக்கின்ற மனோபாவத்தையும் காட்டுபவை. 'உவப்பு' காகங்களைப் பாத்திரங்களாக உருவகித்து, போரின் கொடுமையால் மனிதப்பிணங்கள் தெருத்தெருவாய் மீந்துபோன அவலத்தை மிகுந்த அழகியல் தன்மையோடு பதிவு செய்கிறது. குடும்ப உறவுகளின்பால் அன்பின் நெகிழ்ச்சியில் உருகும் மனம் தெணியானுடையது. போர் நெருக்கடியிலும், வாழ்வின் அழகுக ளில் பரவசம் கொண்டு, உறவுகளின் இருப்பில் குதூகலம் கொள் னும் அவரது மனதை 'நான் ஆளப்பட வேண்டும்' என்ற கதை நேர்த்தியுடன் பதிவு செய்கிறது.

தொகுப்பில் 'காலத்தால் சாகாதது' என்கிற கதை சாதியத்தின் இயங்குநிலை இந்துக்களின் சமயாசார வாழ்வுடன் இணைந்து, பண்பாட்டின் முக்கிய கூறாக நிலைத்துள்ளமைபற்றிக் கூறுகிறது. சாதித்தாய்மை சடங்காசாரங்களுடன் நிலைபெற்ற அவலத்தைப் பதிவு செய்கிறது.

தெணியான் தனது சிறுகதைகளில் முரண்களை உருவாக்கி, நல்ல அனுபவங்களை வாசகரிடத்தில் தொற்றவைப்பதில் கைதேர்ந்த வர். அவை முன்முடிவுகளைக் கொண்டவை. எனினும் அவரது சிறுகதைகளில் அனுபவச்செறிவும், யதார்த்தப்பண்பும் செழுமை கொண்டிருக்கும். அவற்றில் எதை, எப்படி, யாருக்குச் சொல்ல வருகிறேன் என்கிற தெளிவும் தீர்மானமும் இருக்கும். இறுதிவரை சலிப்பின்றி எழுதியவர். கால ஓட்டத்தில் தேங்கி விடாது, புதிய வற்றை உள்வாங்கிப் புத்துணர்வுடன் இலக்கியவெளியில் இயங்கி யவர். தனது படைப்புக்களில் மொழி, வடிவம், உள்ளடக்கம், உத்தி என்பவற்றில் புதுமைசெய்ய முனைந்துநின்ற படைப்பாளி தெணியான்.

தெணியானுக்கும் எனக்குமிடையிலான உறவு பவித்திரமானது. ஆத்மார்த்தமானது. காலத்தின் மடியில் நிறைவேறாமல் தேங்கிய அவரது வேண்டுகல்கள், என்னுள் இன்னும் கனவாகவே எஞ்சி நிற்கின்றன. மனதுக்கு நெருக்கமாக இருந்தவரின் மரணத்திற்குப் பின் இச்சிறிய பதிவினை அவரது நினைவுகளில் சமர்ப்பிக்க முடிந்தது ஓர் ஆறுதலைத் தருகிறது.

info@thaiveedu.com

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் தெணியானின் வகிபாகம்

- லெ. முருகபூபதி

முத்து நவீன தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் தெணியான் மூன்றாவது தலைமுறையைச் சேர்ந்த படைப்பாளி.

அவர் 1964ல் இலக்கியப்பிரவேசம் செய்கிறார். அதற்குப் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் 1954ம் ஆண்டு கொழும்பில் உதயமாகிறது.

இச்சங்கத்தில் இணைந்திருந்த டொமினிக் ஜீவா, 1966ல் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மல்லிகை கலை, இலக்கிய மாத இதழை ஆரம்பிக்கின்றார்.

தெணியானும் முற்போக்கான சிறுகதைகளை அக்காலப்பகுதியில் எழுதத் தொடங்குகிறார். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்,

கொழும்பில் தொடங்கப்பட்டிருந்தாலும் படிப்படியாக அதன் பணிகளை வடக்கு, கிழக்கு, மலையகம், தென்னிலங்கை எங்கும் விஸ்தரிக்கின்றது. அத்துடன் 'புதுமை இலக்கியம்' என்ற இதழையும் வெளியிட்டுக் காலத்துக்குக் காலம் சிறப்பு மலர்களையும் வரவாக்கியது.

இச்சங்கத்தில் அரசியல் சார்ந்து இயங்கியவர்கள் பெரும்பாலும் இடதுசாரிகளாகவும், இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் இருந்தனர்.

வடபுலத்தில் அடிநிலை மக்களின் குரலாகவும் இவர்கள் செயற்பட்டபோது, தெணியானும் அவர்களில் ஒருவராகின்றார்.

எனினும் சர்வதேச ரீதியாக கம்யூனிஸ இயக்கம் வலது - இடது என பிரிந்தபோது, தெணியான் ரஷ்யசார்பு நிலையை எடுக்கிறார். எனினும் இரண்டு அணிகளையும் சேர்ந்தவர்கள் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் ஒன்றுபட்டிருந்தனர்.

இச்சங்கம் இலக்கிய இயக்கமாக மாத்திரமன்றி, தேசிய இனப்பிரச்சினை குறித்தும் ஆக்கபூர்வமாகச் சிந்தித்துச் செயலாற்றியது. அதற்காக 12 அம்சத் திட்டத்தை முன்மொழிந்து, 1974ம் ஆண்டு கொழும்பில் இரண்டு நாட்கள் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு மாநாட்டையும் நடத்தியது. இக்காலப்பகுதியில் வடக்கில் சங்கத்தின் கிளையில் தெணியானும் இணைந்து செயலாற்றினார். கருத்தியல் ரீதியில் கே. டானியல் சங்கத்துடன் முரண்பட்ட இக்காலப்பகுதியில், அவருடன் இலக்கிய ரீதியில் உறவைத் தொடர்ந்து பேணியவாறே தெணியான் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்துடன் தனது நெருக்கத்தைக் கொண்டிருந்தார்.

டொமினிக் ஜீவா, 'மல்லிகை' இதழில் தனது கவனத்தை முழுநேரமும் குவித்திருந்தமையால், சங்கத்தின் யாழ். கிளையின் செயலாளருக்கான பொறுப்பினை தெணியான் ஏற்கநேர்ந்தது.

1983ம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் சங்கம் நாடளாவிய ரீதியில் பாரதி நூற்றாண்டை கொண்டாடுவதற்கு ஆயத்தமானபோது தெணியான் அதற்கான பணிகளை யாழ்ப்பாணத்தில் முன்னெடுத்தார். பாரதி இயல் ஆய்வாளர்களான தொ.மு.சி. ரகுநாதன், பேராசிரியர் எஸ்.-இராமகிருஷ்ணன், எழுத்தாளர் ராஜம் கிருஷ்ணன் ஆகியோர் தமிழகத்திலிருந்து சங்கத்தால் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

இவர்களின் வடமாகாண பயணங்களின்போது, தெணியான் அங்கு

சந்திப்புகள், பொதுக்கூட்டங்கள் முதலானவற்றை ஒழுங்கு செய்த துடன், குறிப்பிட்ட நிகழ்வுகளுக்கு தேவைப்பட்ட நிதியையும் திரட்டிக்கொடுத்தார்.

தமிழக பேச்சாளர்களின் உரைகள் யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்திலும் யாழ். பல்கலைக்கழகத்திலும் நடந்தன. மானிப்பாய் எம்.பி.வி. தருமலிங்கம் தலைமையில் வீரசிங்கம் மண்டபத்திலும் துணைவேந்தர் ச. வித்தியானந்தன் தலைமையில் பல்கலைக்கழகத்திலும் நடைபெற்றதிலிருந்து ஒரு விடயத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். இவர்கள் இருவரும் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்துடன் நெருக்கமானவர்கள் அல்ல. தமிழரசுக்கட்சியுடனும் தமிழர் கூட்டணியுடனும் அரசியல் ரீதியில் நெருக்கமானவர்கள். மாற்றுக்கருத்துக்களுக்கு அப்பால், தெணியான் இவர்களுடனும் ஆரோக்கியமான உறவைப் பேணியிருந்தவர். அதனாலும் இது சாத்தியமானது.

தெணியானின் இந்த இயல்புகளை அவர், உடுப்பிட்டி தொகுதியில் இராசலிங்கம் அவர்கள் கூட்டணியின் சார்பில் போட்டியிட்ட போது, அவரது வெற்றிக்காக தேர்தல் மேடைகளில் பேசியதன் மூலம் காண்பித்துமிருந்தவர். சிறுபான்மை மக்கள் பிரதிநிதியின் குரல் நாடாளுமன்றில் ஒலிக்கவேண்டும் என்ற சிந்தனையை அன்று தெணியானிடம் கண்டோம்.

'படைப்பாளி தனது படைப்பினைவிட மேலோங்கியிருக்கவேண்டும்' என்பார் மாக்கிசு கோர்க்கி. அவ்வாறு வாழ்ந்தவர் தெணியான். அதனால்தான் மாற்றுக்கருத்தியல் கொண்டிருந்தவர்களுடனும் அவரால் நெகிழ்வுத்தன்மையுடன் உறவாட முடிந்தது.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் 1975களில் கொழும்பில் மாதாந்த கருத்தரங்குகளை நடத்தியது. அதேகாலப்பகுதியில் நடந்த க.பொ.த. சாதாரணதரப் பரீட்சையில் தோற்றிய மாணவர்களின் விடைத்தாள்களை மதிப்பீடு செய்வதற்காக தெணியான் கொழும்புக்கு வந்திருந்தார். அக்காலப்பகுதியில் தெணியான் தொகுத்திருந்த வடமராட்சி எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைத் தொகுப்பு பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் முன்னுரையுடன் வெளியாகியிருந்தது.

இந்த நூலை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் பேசுபொருளாக எடுத்து கொழும்பு பிரதான வீதி, முஸ்லிம் லீக் வாலிப முன்னணி மண்டபத்தில் ஒரு அறிமுக நிகழ்வை நடத்தியபோது தெணியானும் உரையாற்றினார். அந்த நூலில் சிவத்தம்பியின் முன்னுரைவாதப் பிரதிவாதங்களை எழுப்பியபோது, தெணியான் தெளிவுபடுத்தினார்.

1986ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் வடக்கில் போர் மேகங்கள் சூழ்ந்திருந்தபோது, இராணுவத்தினர் யாழ். கோட்டையில் முடக்கப்பட்டிருந்தனர். முழு யாழ். குடாநாடும் விடுதலை இயக்கங்களினது கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. அச்சமயம் நல்லூர் நாவலர் மண்டபத்தில் தேசிய இனப்பிரச்சினையில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் நிலைப்பாட்டினை விளக்கும் மாநாடு நடந்தது. அதன் பின்னணியிலும் தெணியானின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. இம்மாநாட்டில் கவிஞர்கள் புதுமை இரத்தினதுரை, சேரன், முருகையன் ஆகியோரும் கலந்துகொண்டனர்.

அந்த மாநாட்டிற்கு எதிராகவும் சிலர் 'யாழ். ஈழநாடு'இல் அறிக்கை வெளியிட்டனர். எனினும் மாநாடு திட்டமிட்டவாறு சிறப்பாக நடந்தது.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் எதிர்நோக்கிய சவால்களின் பேதெல்லாம் தெணியான் உறுதியோடு செயல்பட்டார் என்பதற்கு நானும் ஒரு சாட்சி.

murugaboopathi@thaiveedu.com

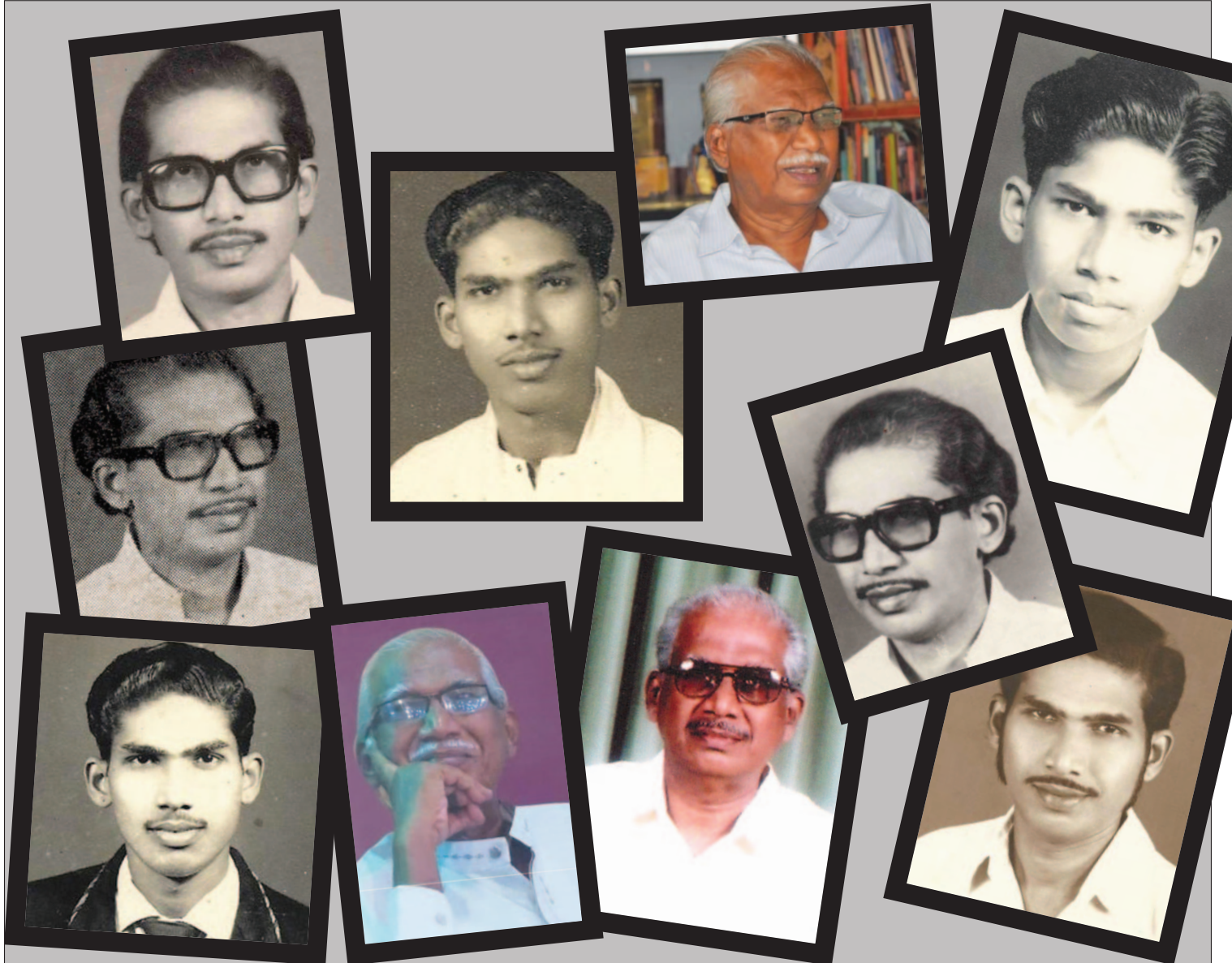
தேவரையாளிச் சமூக வரலாற்று எழுதியலில் தெணியானின் வகிபாகம்

- இ. இராஜேஸ்கண்ணன்

ஒடுக்கப்பட்டோரின் வரலாற்று எழுதியலில் புனைகதை ஆசிரியர்க ளின் பங்கு மிக முதன்மையானதாக இருந்துவந்துள்ளது. குறிப் பாக ஒடுக்கப்பட்டோரின் வாழ்வை நாவல்களாக எழுதியுள்ள எழுத்தாளர்கள் பலரும் அந்தச் சமூகங்கள் தொடர்பான ஆழமான சமூக வரலாற்றுப் புரிதலுடன் தங்கள் புனைவுகளைத் தந்துள்ளனர். காலனிய காலத்து ஆய்வுகள் முன்னிறுத்திய மையநிலைச் சமூகங்கள் பற்றிய ஆய்வுகளில் மறைந்துபோன பல ஒடுக்கப் பட்ட சமூகங்களின் வரலாறு பின்னாளில் நாவல்களில் வெளிப்பட் டமைக்கு உலகளாவிய எடுத்துக்காட்டுகள் பல உள்ளன. அத்த கைய எழுத்துக்கள் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகங்கள் பற்றிய காலனிய நீக்கம் செய்யப்பட்ட வரலாற்றை கறுப்பு-வெள்ளைப் பிரதிகளாக தந்தன. அவை புனைவுகள் என்று புறந்தள்ளிவிட முடியாத சமூக வரலாற்று ஆவணங்களாக மதிப்பளிக்கப்படுகின்றன. அவை சம நேரத்தில் புனைவுகளாகவும் வரலாற்று ஆவணங்களாகவும் இரட்டை மதிப்புடன் நிலைபெற்றன. தமிழ்ச் சூழலிலும் இது குறிப்பிடத்தக்களவு நிகழ்ந்துள்ளது. குறிப்பாக இந்தியத் தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் கணிசமான அளவிலும், இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் ஓரளவிலும் இது சாத்தியமாகியுள்ளது. ஈழத்

தில் இதற்கான இலக்கிய வாயிலைத் திறந்துவிட்டதில் மிகமுக கிய பங்கு இடதுசாரிய சிந்தனையோடு இலக்கியம் படைத்தவர்க ளுக்கு உண்டு.

பின்-காலனிய சமூக மாற்றத்தையும் அது உருவாக்கிய விளைவுக ளையும் அவற்றின் வழியான நுட்பமான சமூக மீள்-கட்டமைப்பாக் கத்தையும் மிக ஆழமான விஞ்ஞானபூர்வமான கண்ணோட்டத்து டன் ஆராய்ந்து அவற்றை சமூக வரலாற்று ஆய்வுகளாக முன் வைத்த இடதுசாரிய கொள்கை நாட்டமுள்ள புலமைசார் எழுத்துக் கள் குறிப்பிடத்தக்களவு வெளிவந்த சமகாலத்தில், இன்னொரு தளத்தில் புனைவிலக்கியங்களைப் படைத்தவர்களும் அதே கருத் துநிலைகள் கொண்ட இலக்கியங்களைப் படைத்தனர். குறிப்பாக நாவலிலக்கியங்கள் சமூக வரலாற்றைக் கலைத்துவத்துடன் பதி வாக்கும் ஆவணங்களாக உருப்பெற்றன. இலங்கையைப் பொறுத்தவரை இந்த இரட்டை தடத்திலான ஓட்டம் தமிழ்ச் சூழ லில் மட்டுமன்றி சிங்களச் சூழலிலும் நன்கு அடையாளப்படுத்

தத்தக்க செழிப்புடன் இருந்தது. இதற்கு உறுதுணையான இடது சாரிய அரசியல் சூழலும் வாய்த்திருந்தது. புலமை, புனைவு, ஆட்சி ஆகிய மூன்றும் ஒன்று இன்னொன்றுக்கு அனுசரணையாக இருந்த காலத்தில்தான் இடதுசாரிய இயக்கங்களிலிருந்து பல படைப்பாளிகள் தோன்றினர். அவ்வாறு தோன்றியவர்களின் சமூகம் பற்றிய பார்வை தனித்தன்மைகளோடு புனைவுகளில் வெளிப்பட்டன. அத்தகைய எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான தெனியான் தனது நாவல்களைச் சமூக வரலாற்றுப் பதிவுகளாகவே வெளிக் கொணர்ந்திருந்தார். சிதைவுகள், மரக்கொக்கு, பரம்பரை அகதிகள், ஏதனம், குடிமைகள் போன்ற நாவல்களில் மாத்திரமன்றி அவரது பல சிறுகதைகளிலும் கட்டுரைகளிலும் தெனியானை ஒரு சமூக வரலாற்று ஆசிரியனாகத் தரிசிக்க முடியும். இது பற்றி இந்தக் கட்டுரை ஆசிரியர் எழுதிய சமூக வரலாற்று ஆசிரியனாக நாவலாசிரியன்: தெனியானின் நாவல்களை முன்வைத்த புரிதல்' (பார்க்க: நயம்பட: படைப்பு - படைப்பாளி - படிப்பு (2020) பக்.5-14) எனும் கட்டுரையும் விரிவாகக் குறிப்பிடுகிறது.

கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகாலத்து யாழ்ப்பாண சமூகத்தின் மாற்றங்களை புரிந்துகொள்வதற்கான புனைவு நிலைப்பட்ட ஆய்வுத் துணைமூலங்களாக தெனியானின் நாவல்கள் அமையும் என்பதற்கு அப்பால், தெனியான் நேரடியாக தான் வாழ்ந்த சமூகத்தின் வரலாற்று எழுதியலில் எந்தளவுக்கு முக்கியத்துவமுடையவராக விளங்கினார் என்பது தனித்துப் பார்க்கப்படவேண்டிய ஒரு விடயமாகும். இதற்கு அவரது புனைவல்லா எழுத்துக்களை ஆழமாக பகுப்பாய்வு செய்யவேண்டியுள்ளது. 'இன்னும் சொல்லாதவை', 'பூச்சியம் பூச்சியமல்ல' எனும் தெனியானின் தன் வரலாற்று நூல்களையும் உதிரிகளாக அவரால் எழுதப்பட்ட ஆழமான கருத்து நிலை அடித்தளத்துடன் கூடிய கட்டுரைகளையும் ஒருங்குவைத்து ஆராய்தல் அவசியமாகின்றது. 'தேவரையாளிச் சமூகம்' என கா.சிவத்தம்பி போன்ற புலமையாளர்களால் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தின் வரலாற்றை தனது மாணவப் பருவத்திலிருந்தே அனுபவரீதியாகவும் அறிவியல் அடிப்படைகளுடனும் பதிவாக்க வல்ல தேட்டம் தெனியானிடமிருந்தது.

இலங்கையில் வடக்கேயுள்ள பிராந்தியமான யாழ்ப்பாணத்தின் வடக்கில் வடமராட்சிப் பிரதேசத்தில் வதிரி எனும் ஊரில் 1914ல் உருவாகிய திண்ணைப்பள்ளி மரபிலமைந்த வித்தியாசாலை, பின்னர் 1917ல் வதிரி, வடக்கு மற்றும் தெற்கு அல்வாய், கொற்றாவத்தை, தேவரையாளி, நவின்டில், சமரபாகு முதலான அருகருகிலுள்ள கூட்டுக் கிராமங்களின் மையத்திலமைந்த தேவரையாளி எனும் ஊரில், இந்த ஊர்கள் யாவற்றையும் ஒரு சமூகமாகக் கருதி 'தேவரையாளி சைவ வித்தியாசாலை' என்ற பெயருடன் சைவப்பெரியார் திரு. கா. சூரன் அவர்களால் தாபிக்கப்பட்டது. இன்று அந்தப் பாடசாலை 'தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரி' என்று அறியக்கிடக்கிறது. குறிப்பிட்ட ஊர்களில் வாழ்ந்துவரும் மக்கள் யாவரும் தொழில்சார் உறவில் தனித்துவமான வேறுபாடுகளைக் கொண்டவர்கள் எனினும் சாதி ரீதியாக ஒரே சமூகமாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டவர்கள். குறிப்பிட்ட ஊர்களின் பிள்ளைகளும், அதற்கு அப்பாலுமுள்ள சாதிரீதியான நெருக்கமுள்ள சமூகங்களிலிருந்து வந்த பிள்ளைகளும் அங்குதான் கற்றுப்பயின்றனர். அந்த ஊர்களில் சாதிய சமூகக் கட்டமைப்பில் ஏற்பட்டிருந்த அசைவியக்கத்துக்கு அந்தப் பாடசாலை பிரதான காரணமாகவும் களமாகவும் அமைந்தது. இதனால்தான் அந்தச் சமூகம் 'தேவரையாளிச் சமூகம்' என்று அடையாளப்படுத்தப்பட்டது. தெனியான் அந்தப் பாடசாலையின் மாணவன், அந்தப் பாடசாலையின் ஆசிரியன், அந்தச் சமூகத்தின் பிரதிநிதி, அந்தச் சமூகத்திலிருந்து உருவான முன்னணிப் படைப்பாளன் எனும் அடிப்படைகளில் அந்தச் சமூகத்தின் தாரதம்மியங்களையும், ஆழஅகலங்களையும், பலம் பலவீனங்களையும் நுணுக்கமாக பகுத்தாய்ந்து பதிவாக்கும் வீரியம்மிக்க எழுத்தாளனாக இருந்து வந்துள்ளார்.

தேவரையாளிச் சமூகத்தின் இருப்பையும் அதன் அசைவியக்கத்தையும் பதிவாக்குவதற்கான அவரது முயற்சியில் பல்வேறு விடயங்கள் உள்ளடங்கியிருந்தன. அவற்றில் சில முதன்மையான விடயங்களைச் சுருக்கமாக குறிப்பிடலாம்.

தேவரையாளி சைவ வித்தியாசாலையில் தெனியானின் ஆசிரியர்களாக அல்லது முன்னோடிகளாக இருந்தவர்களின் கருத்துநிலைகளின் சுவரல்களும், அவர்களின் கருத்துநிலைகள் தொடர்பான

விமர்சனப் பார்வைகளும் தெனியானுக்கு தேவரையாளிச் சமூகத்தின் போக்குகளை நுணுக்கமாக ஆராய வழிவகுத்தது. கா. சூரன் அவர்களின் சுவட்டில் இயங்கிய அல்வையூர் கவிஞர் மு. செல்லையா, வதிரி சைவப்புவர் சி. வல்லிபுரம், வட அல்வை க.முருகேசு வாத்தியார், வதிரி ஆ.ம. செல்லத்துரை ஆசிரியர் முதலானவர்களிடம் கல்வி கற்றவர். தேவரையாளிச் சமூகத்தின் முன்னோடிகளான அவர்கள் அந்தச் சமூகத்தின் கற்று முன்னோடிகளாக உருவெடுப்பதில் எதிர்கொண்ட சவால்களை மாணவனாக உடனிருந்து அறிந்து பதிவாக்கும் தெளிவு தெனியானிடம் இருந்தது.

குறித்த ஆசிரியர்கள் கடைப்பிடித்த காந்தியக் கொள்கை, சைவப் பாரம்பரியம் என்பவற்றின் காலகட்டப் பொருத்தம் மிக்க வழிமுறைகளின் தேவைகளை உணர்ந்த நிலையிலும், பின்னாளில் அவர்கள் பின்பற்றிய கொள்கைகளை விமர்சிக்கவும் தலைப்பட்டவர். அந்த விமர்சனங்களை தனது எழுத்துக்களிலும் பேச்சுக்களிலும் பதிவாக்கியிருந்தார். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களது விடுதலைக்கான வழிமுறையாக காந்தியம் அமைந்துவிட முடியாது என்பதை தான் சார்ந்த மாக்கியக் கருத்துநிலையை மையப்படுத்தி விளக்கியிருந்தார். இதனால் தேவரையாளிச் சமூகத்தில் எழுச்சிபெற்றிருந்த காந்தியம், தேசியவாதம், இடதுசாரியம் ஆகிய கொள்கைகளுக்கும் அந்தச் சமூகத்தின் விடுதலைக்குமான தொடர்பினை அவற்றுக்கிடையிலான முரண்கைகளுடன் ஆழமாக விவாதித்தவராக விளங்கியிருந்தார்.

தேவரையாளிச் சமூகத்தின் கல்விகற்ற முதல் சந்ததியைச் சேர்ந்தவர்களான காந்திய வாதிகளிடம் கற்ற மாணவரான தெனியான், சமூக விடுதலைக்கான போராட்டத்தின் ஆரம்பம் அந்த ஆசிரியர்களிடத்திலிருந்துதான் உருவானது என்பதை அழுத்தமாக உரைத்திருந்தார். எனினும் அவர்கள் ஆலய நுழைவுப் போராட்டங்களில் கம்ப்யூனிட்டுக்களின் தலையீட்டை நிராகரித்திருந்ததைச் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார். குறிப்பாக மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோயில் நுழைவுப் போராட்டத்துக்கு முன்பே தேவரையாளிச் சமூகத்தின் ஆசிரிய முன்னோடிகளால் 1956ம் ஆண்டில் பரந்த நோக்கில் முன்னெடுக்கப்பட்ட ஆலயநுழைவு முன்னெடுப்புகள் வெற்றிகரமாக நிகழ்ந்ததைக் குறிப்பிடுகின்றார். இதன் மூலம் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தின் விடுதலைக்கான வழிமுறைகள் தொடர்பில் தேவரையாளிச் சமூகத்தில் நிலவிய 'இரட்டை போக்குகளை' விமர்சனப் பாங்கில் விளக்கியிருந்தார்.

தேவரையாளிச் சமூகத்தின் அசைவியக்கத்தில் கல்வி மற்றும் சமயத்தின் வகிபாகம் தொடர்பாக தெனியான் ஆழ்ந்த தரிசனங்களைக் கொண்டிருந்தார். தேவரையாளிச் சைவ வித்தியாசாலையின் உருவாக்கமும் சமூக அசைவியக்கத்தில் அதன் பங்கும் தொடர்பில் நீண்டகாலத்து வரலாற்றுப் பதிவுகளை தெனியான் தனது எழுத்துக்களில் கொண்டுவந்துள்ளார். குறிப்பாக 'ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் ஏகத்தலைவன் எம்.சி.'(2004), 'சமூக ஜனநாயக மறுமலர்ச்சித் தந்தை'(1995), தேவரையாளிச் சமூகமும் ஆசிரியர் க. முருகேசு அவர்களும்'(1993) போன்ற இன்னும் பல கட்டுரைகள் மூலமும் தேவரையாளிச் சமூகம் தொடர்பான முதன்மையான வரலாற்றுப் பதிவுகளைத் தந்துள்ளார்.

மேற்குறித்த விடயங்கள் விரிவஞ்சி சுருக்கமாக குறிப்பிடப்பட்டாலும், அவை புனைகதை ஆசிரியனாகவும், சமூக வரலாற்று ஆசிரியனாகவும் தெனியானை இனங்கண்டுகொள்வதற்கான அடிப்படைகளைத் தருகின்றன. பெருந்தளத்தில் யாழ்ப்பாண சமூக வரலாற்றை நோக்குபவர்களுக்கு அவரது நாவல்கள் எந்தளவுக்கு ஆதாரங்களாக அமைகின்றனவோ, அந்தளவுக்கு அவரது புனைவு சார் எழுத்துக்கள் பல தேவரையாளிச் சமூக வரலாற்றை நோக்க முனைபவர்களுக்கு ஆதாரங்களாக அமைகின்றன. இதனால் தேவரையாளிச் சமூகத்தின் வரலாற்று எழுதியலில் தெனியானின் பங்கைத் தவிர்த்துவிட்டு அதன் முழுமையை அடையமுடியாது எனலாம்.

info@thaiveedu.com

விடைபெற்றது, இலக்கிய உலகின் பேராளுமை

- சிவஞானம் சிந்தரன்

ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பின் முதுபெரும் ஆளுமையான 'தெணியான்' என்று அறியப்படும் ஓய்வுநிலை ஆசிரியர் திரு. கந்தையா-நடேசன் அவர்கள் தனது 80வது அகவையில் மறைந்த செய்திகலை, இலக்கியப் பரப்பினரிடையேயும், அவரையும் அவரது படைப்புக்களையும் ஆழ நேசித்தவர்களிடையேயும் ஆழ்ந்த கவலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

யாழ். வடமராட்சி, பொலிகண்டிப் பிரதேசத்தின் 'தெணி' என்னும் சிற்றுரைப் புர்வீகமாகவும், வாழ்விடமாகவும் கொண்டிருந்த இவர், 1964ல் 'விவேகி' என்னும் சிற்றிதழில் வெளியான 'பிணைப்பு' சிறுகதை மூலம் தனது எழுத்துலகப் பிரவேசத்தை ஆரம்பிக்கும் போது, 'தெணி' என்னும் தன் ஊரின் அடையாளத்தை 'தெணியான்' என்னும் தனக்கான அடையாளமாக்கியிருந்தார். ஆனால் ஓரிரு ஆண்டுகளிலேயே அந்த ஊரின் அடையாளமாகத் தானே மாறி, பின்வந்த நாட்களில் பரந்துவிரிந்த தமிழிலக்கியப் பரப்பின் ஒரு தனித்த அடையாளமாகத், தவிர்க்க முடியாத ஆளுமையாக மாறிப்போயிருந்தார்.

அக்கால யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தோடு பின்னிப் பிணைந்திருந்த சாதிய ஒடுக்குமுறைக்கும், வர்க்க முரண்பாடுகளுக்கும் எதிரான முற்போக்கு எழுத்தாளர்களாக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தே முகிழ்ப்புப் பெற்ற கே. டானியல், பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா உள்ளிட்ட முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் வரிசையில், ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியத்தின் செல்நெறி வெளிப்பாடுகளை மையப்படுத்தி யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் வெவ்வேறுபட்ட உணர்்திறன்களை, வாழ்வியல் போக்குகளை அடையாளம் காட்டுவனவாக அமைந்திருந்த இவரது படைப்புக்கள் பெரும்பாலும் சாதியத்தின் பிடிக்குள்ளான மனித வாழ்வின் அழுத்தங்களாலும், துடிப்புக்களாலும், போராட்டங்களாலும் கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தமையே அவை அடித்தட்டு மக்களையும் சென்றடையக் காரணம்.

வெறுமனே ஒரு கலை இலக்கியப் படைப்பாளியாக அல்லாமல், மானிட விடுதலை நோக்கிய சமூக ஒன்றிணைவின் குரலாகவே

அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலான தனது இலக்கியப் பணியை அவர் ஆற்றிச் சென்றிருக்கிறார். இலங்கை அரசின் மதிப்புறு உயர் விருதான 'சாகித்திய ரத்னா' மற்றும் 'கலாபூஷணம்' உள்ளிட்ட பல விருதுகளைத் தனதாக்கிக் கொண்ட தெணியான், 150ற்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள், 30ற்கும் அதிகமான கவிதைகள், 14 நாவல்கள் - குறுநாவல்கள், 5 வானொலி நாடகங்கள் என்பவற்றோடு, நூற்றுக்கணக்கான கட்டுரைகள் மற்றும் விமர்சனங்களைப் படைத்தளித்ததனோடு, ஈழத்துக் கலை இலக்கியப் பரப்பில் என் றென்றைக்கும் நீங்கா இடம் பிடித்துள்ளமை, ஒரு படைப்பாளியாக அவரது படைப்புக்களுக்குக் கிட்டியிருக்கின்ற வெகுமதியும், அங்கீகாரமுமே!

இருந்தபோதும், ஈழ இலக்கிய வெளிக்கு அப்பால் தமிழக வாசகர்களையும் தனது படைப்புக்களால் கவர்ந்திழுத்த தெணியானுக்கும், அவரது படைப்புக்களுக்கும் இலங்கையில் சரியான அங்கீகாரம் வழங்கப்படவில்லையே என்ற ஆதங்கமும் எம் நெஞ்சை நெருடாமலில்லை. ஆனால், கலாநிதி அல்லைப்பிட்டி திருநாவுக்கரசு அவர்கள் தனது முனைவர் பட்டப்படிப்புக்காக ஈழத்து இக்கிய முன்னோடியான டானியலின் படைப்புக்களை முழுமையாக ஆய்வுசெய்ததைப் போன்று, இனிவரும் காலங்களில் தெணியானின் படைப்புக்களும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படுவதன் மூலம், அவரும் அவரது படைப்புக்களும் இப்போதிருப்பதைக் காட்டிலும் இன்னும் அதிகமாக ஆராய்க்கப்படும் என்ற ஆழ்மன நம்பிக்கையோடு, அன்னாரது ஆத்மா அமைதிபெறப் பிரார்த்திக்கும் அதேவேளை, இப்பேரிழப்பால் பரிதவித்து நிற்கும் அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கும், இலக்கிய உறவுகளுக்கும் என் அனுதாபங்களைப் பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

info@thaiivedu.com

‘மரக்கொக்கு’ம் நிலமேலாண்மைச் சமூகத்தின் சரிவும்

- மாதவி சிவலீலன்

நிலவுடைமை, பொருளாதாரம் என்பன சார்ந்த அதிகாரத்தின் சிதைவு, சாதியத் திமிரையே தளம்ப வைக்கின்றது என்பதனை மையப்படுத்தியதே எழுத்தாளர் தெணியான் அவர்களது ‘மரக்கொக்கு’ நாவலாகும். ஈழத்துத் தமிழ் மக்களின் வாழ்வியலை நிலம் சார்ந்து, அவர்களது சமூகப்பாடுகள் சார்ந்து எழுதிய முக்கிய எழுத்தாளர்களில் ஒருவராக இவரைக் கொள்ளலாம். அந்தவகையில் இவரது படைப்புலகமென்பது ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கான குரலாக இருந்திருக்கின்றது.

யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் புரையோடிக் கிடக்கும் ‘சாதியம்’ என்பது மிகவும் வலிமை பொருந்திய சொல்லும், கருத்தியலுமாகும். தன்னையொத்த இன்னொரு மனிதரை அடிமையாக்குவதும் தன்னை மேன்மையானவராகப் பாவனை செய்வதும் அருவருக்கத்தக்க விடயமாகும். மானிட விடுதலையை நாடும் எவருமே இதனை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். ஆனாலும் இவற்றையெல்லாம் எந்தக் கூச்சமுமின்றி யாழ்ப்பாண நிலப்பிரபுத்துவ மேட்டுக்

குள்ளே ஒரு போலிக் கர்வம் கொண்டு அவள் வாழ முற்படுவதும், அது பலனின்றிப் போவதும் ஆசிரியரால் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவள் கண்முன்னே அனைத்தும் சிதிலமடைந்து அவளது குடும்பத்தினரும் மாற்றமடைக்கின்றனர். ஆனால், இவள் தனித்து விடப்படுகின்றாள். இவ்வாறு ஒரு மணியகாரக் குடும்பம் மட்டுமல்ல யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் பல குடும்பங்கள், குறிப்பாகப் பெண்கள், வாழ்வின்றி அழிந்து போனவர்களாக உள்ளனர்.

இக்கதையில் பல பெண்கள் வருகின்றார்கள் ஒவ்வொருவருமே சமூக ஊடாட்டங்கள் ஒவ்வொன்றைப் பிரதிபலிக்கின்றனர். கணவனுக்கு முன் எதிர்த்துப் பேசாத மீனாட்சியம்மா. ஊரறிய குடும்பப் பெருமையுடன் திருமணம் செய்த வரலக்ஷ்மி, அதே குடும்ப வறட்டுக் கௌரவத்துக்காக, ஒரு பெண் குழந்தையுடன் வாழா வெட்டியாக வாழ்கின்றாள். காதலுக்காக குடும்ப மேன்மை என்பதனை உதறி அன்னலக்ஷ்மி கொழும்பில் வாழ்கின்றாள். இவள் சமூக மாற்றங்களைப் புரிந்து கொண்டாலும் தன் குடும்பமென வருகின்றபோது சாதிய மனோபாவத்தில் இருந்து விடுபடாதவளாக இருக்கின்றாள். காகம் எங்கு பறந்தாலும் கறுப்பாகத்தான் இருக்குமென்பதற்கு இவள் உதாரணமாகின்றாள். தனலக்ஷ்மி தனக்கு ஒரு ஆதரவு வேண்டிப் பணையேறும் ஒரு இளைஞனோடு பழகுகின்றாள். ஆனால் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போது அதனை உதறி விட்டுக் குடும்பவலைக்குள் போய்விடுகின்றாள். இவர்களது வீட்டில் குடிமைவேலை செய்யும் சின்னி, எவ்வாறு இக்குடும்பத்தினரால் சுரண்டப்படுகின்றாள் என்பதனையும், இவள் மட்டுமல்ல இவளது பரம்பரையும் எவ்வாறு நம்பவைத்துச் சுரண்டப்பட்டதென்பதையும் ஆசிரியர் விபரித்திருக்கின்றார்.

சின்னராசன் சொல்வதாகப் பின்வரும் வார்த்தைகள் வரும், ‘இந்தப் பல்லக்கு என்றை தகப்பன்ரை தோளில் ஏறிச் சுவாரி போயிருக்குமோ எனக்குத் தெரியாது, நிச்சயமாக என்றை பாட்டன்ரை தோள்மீது சுவாரிவிட்டிருக்கும். இது உங்களுக்கு அதிகாரத்தின் சின்னம். எங்களுக்கு அடிமைச் சின்னம்.’ இவை முற்றிலும் உண்மையான வாசகங்களாகும்.

தெணியான் அவர்கள் தனது கதையினூடாக வரலாற்றுச் சம்பவங்களையும் பதிவு செய்திருக்கின்றார். அரசியல் தலைவர்களது ஏமாற்று வேலைகள், ஆலயப் பிரவேசத்துக்கு ஏற்பட்ட தடைகள் என்பன குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். வடமராட்சி மண்ணில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் எழுச்சி வரலாற்றையும் இந்நாவல் பதிவு செய்யத் தவறவில்லை. அதிகார மையம் கொண்டு குறிப்பிட்ட மக்களை ஒடுக்கியோர்வாழ்வு நிலைகுலையும்போது, ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் விடுதலை நோக்கி முன்னேறி வருகின்றனரென்பதைச் சிறு சிறு சம்பவங்களின் மூலம் கோடிட்டுக் காட்டிச் செல்கின்றார். தெணியான் அவர்களது எழுத்து வக்கிரமற்று, பெண்களைத் தரம் தாழ்த்தாத வகையில் பண்பட்டு அமைந்திருக்கின்றது. அதேசமயம் தான் வாழ்ந்த காலத்து மக்களை, அவர்களது வாழ்வியலை சாதியம் சார்ந்து பதிவுசெய்வதற்கு இவர்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளது.

இன்று சாதிய ஒடுக்குமுறை சார்ந்த பல நவீனங்களும் ஆய்வுகளும் விழிப்புணர்ச்சியும் முன்னெடுக்கப்பட்டு வந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இத்தகைய எழுத்துக்களைத் தோற்றுவித்துப் பேச பொருளாக்கியவர்களில் தெணியானுக்கும் முக்கியபங்குண்டு. எப்போதும் சமூகத்தின் மாற்றத்திற்கான எழுத்தாகவே இவரது ஆக்கங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அந்த மாற்றத்திற்கான எழுத்தென்பது அதிகாரத்தை எதிர்த்த எழுத்துப் போராளியின் போராட்டமாக அமைந்து, சமூகத்தின் நுணுக்கமான அசைவுகளைப் பதிவாக்கியிருக்கின்றது. அந்தவகையில் மரக்கொக்கு ஒரு கால வரலாற்றையும் உணர்த்தி நிற்கின்றது.

குடிகள் தற்பெருமையுடன் செய்துவந்துள்ளன. இன்றும் நீறுபூத்த நெருப்பாக அது தணல் கக்கிய வண்ணமேயுள்ளது. சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் சுவாலைவிட்டு எரியத் தயங்கியது மில்லை. காலத்துக்குக் காலம் இச்சாதியம் தன்னை மாற்றிக் கொண்டு உயிர்ப்புடன் விளங்குவதைக் காணலாம். அத்துடன் எதுவுமில்லாமல் இச்சாதியத்தை மட்டும் தமக்குரிய அடையாளமென எண்ணும் பலர் இன்றும் அது தரக்குறைவான விடயமெனும் அறிவின்றி வாழக் காணலாம். மேலும் சாதிக்குள் சாதி பார்க்கும் மனோபாவமும் இன்னும் எம்மிடையே விலகிப் போகவில்லை. இவற்றின் அடிப்படையிலேயே மரக்கொக்கு நாவலை அணுக வேண்டியுள்ளது,

நிலவுடைமையாளர்களால் நிலபுலன்களும் சொத்துக்களும் எவ்வாறு வாரிச் சுருட்டப்பட்டதென்பதனையும் அவற்றின் சரிவென்பது, சாதிய மனோபாவத்தில் எத்தகைய தளம்பல் நிலைமைகளைத் தோற்றுவித்ததென்பதையும் ஆசிரியர் தன் உயிரோட்டமான எழுத்தின் மூலம் வெளிக்கொணர்ந்திருக்கின்றார். பல வருடங்களுக்கு முன்னதாக எழுதப்பட்டாலும் 1994ம் ஆண்டே இது நூலாக முதல் பதிப்புக் கண்டிருக்கின்றது.

யாழ்ப்பாணத்து வடமராட்சி மண்ணைக் கதைக்களமாகக் கொண்ட இந்நாவல் மணியகாரக் குடும்பத்துப் பெண்ணான விஜயலக்ஷ்மியை மையக் கதாபாத்திரமாக வடிவமைத்திருக்கின்றது. மணியகாரக் குடும்பம் என்ற கட்டுக்குள் நின்று வெளிவராத விஜயலக்ஷ்மி பொருளாதார நெருக்கடியாலும் தன் குடும்பத் தகுதிக் கேற்ற மணமகன் இல்லாமலும் திருமணமின்றி வாழ்கின்றாள். பரம்பரைச் சாதியப் பெருமை பேணும் இப்பெண், சமூகங்களுக்கிடையிலான மாற்றத்தை, அது குடும்பத்தில் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாத மனிதர்களின் பிரதிநிதியாக விளங்குகின்றாள். இவளுடாக மணியகாரக் குடும்பத்தின் வரலாற்றுப் பின்னணியும், அவளது காலத்தில் அது ஆட்டம் கண்டபோதும் தனக்

info@thaiveedu.com

ஈழத்து இலக்கிய உலகின் தூண் ஒன்று சரிந்தது

- ந. அனந்தராஜ்

மூத்த எழுத்தாளர் தெனியான் மே 22, 2022 - ஞாயிற்றுக்கிழமை அன்று காலமானார்.

ஈழத்தின் மூத்த எழுத்தாளர்களில் ஒருவரும் ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியரும், வடமராட்சியின் புகழ் பூத்த தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியின் முன்னாள் உபஅதிபரும், வல்வைக் கல்வி மன்றத்தின் முன்னாள் தமிழ் ஆசிரியருமான 'தெனியான்' என்று அழைக்கப்படும் வடமராட்சி, பொலிகண்டி, தெனி என்ற இடத்தைச் சேர்ந்த எங்கள் அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரிய திரு. கந்தையா நடேசன் அவர்கள் தனது 80வது வயதில் காலமானார் என்ற அந்தத் துன்பியல் செய்தி, ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் மற்றும் கல்வித் துறைசார்ந்தவர்களிடையே மிகுந்த அதிர்ச்சியையும் சோகத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

தமிழ் இலக்கியத் துறையில் அவரது சாதனைகளைக் கௌரவிக்கும் வகையில் கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சினால் 'கலாபூசணம்', 'சாகித்திய இரத்தினா' போன்ற பல்வேறு விருதுகளையும், அவரது நூல்கள் பலவற்றிற்குச் சிறந்த நூல்களுக்காக வழங்கப்படும் 'சாகித்திய இலக்கிய விருது' என்ற உயர் விருதுகளைப் பல தடவைகளும் பெற்றுக் கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சமூகத்தில் நலிவடைந்து பல்வேறு துன்பங்களைத் தாங்கி வாழும் மக்களுக்காகவே இவரது பேனாமுனை திரும்பியிருந்தது. அது, சாதிய ஒடுக்குமுறைகள் மற்றும் வர்க்க முரண்பாடுகளுக்குள்ளாகித் திசைதெரியாது தத்தளித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு சமூகத்தின் குரலாக ஒலித்தது. அவர்களுக்கான ஒரு நம்பிக்கை ஒளியாகத் திகழ்ந்த தெனியானின் எழுத்துக்கள் கூர் ஆயுதங்களாகப் பிற்போக்குவாதிகளைத் தாக்கியதால், அவரது எழுத்தைக் கண்டு அஞ்சியவர்கள், அவரின் முன்னால் வாயே திறக்கமுடியாது இருந்ததைப் பார்த்திருக்கின்றோம். முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் வரிசையில் டானியல், தங்கவடிவேல் மாஸ்ரர், பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, டொமினிக் ஜீவா, நந்தினி சேவியர் போன்ற சமூகப் போராளிகளின் வரிசையில், இன்று அண்ணன் தெனியான் அவர்களும்

எங்களைவிட்டுப் பிரிந்துவிட்டார்.

ஈழத்தின் இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்பதுடன், புதிதாக எழுத வருபவர்களுக்கும் வழிகாட்டி, அவர்களுக்கான பல சிறுகதைப் பயிற்சிப் பட்டறைகளை எங்களுடன் இணைந்து நடத்தி, அவர்களை இந்த மண்ணில் எழுத்தாளர்கள் ஆக்கிய பெருமைக்குரிய தெனியான், எப்பொழுதும் சிரித்த முகத்துடனும், பண்பாகவும், அன்பாகவும் பழகக்கூடிய ஒரு உன்னதமான மனிதராகவே வாழ்ந்தார்.

வடமராட்சியின் பொலிகண்டி கிராமத்தின் 'தெனி' என்னும் பகுதியில் சந்ததி சந்ததியாகப் பல காலம் வாழ்ந்துவந்த இவரது குடும்பத்தவர்களை, பொலிகண்டிக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் 'தெனியார்' என அழைக்கும் வழக்கம் இருந்தமையால், நடேசன் மாஸ்ரர், 'தெனியான்' என்ற புனைபெயரையே தனக்கும் சூட்டிக் கொண்டு, தனக்கும் தான் பிறந்த ஊருக்கும் பெருமை சேர்த்துள்ளார்.

அவர் இன்று எங்களைவிட்டு மறைந்தாலும் சமூகத்தை நேசிக்கும் அவரது ஆழமான எழுத்துக்கள் என்றும் வாழ்ந்துகொண்டேயிருக்கும்.

தெனியானின் மறைவினால் துயருற்றிருக்கும் அவரது அன்புக்குரிய குடும்பத்தினர் மற்றும் உறவினர்கள், இலக்கியத்துறையைச் சேர்ந்த ஆர்வலர்கள், கல்வித்துறை சார்ந்தவர்கள் அனைவருக்கும் எங்கள் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். இலக்கிய உலகில் சாதனைகள் படைத்த அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தி அடையப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

anantharaj@thaiivedu.com

நினைவுத் தூபி

- தேவகாந்தன்

யாழ்ப்பாணம் வடமராட்சியைச் சேர்ந்த கந்தையா நடேசு (தை 06, 1942 - வைகாசி 22, 2022) காலமாகிவிட்டாரென்பது ஒரு சாதாரணனைப் பொறுத்தவரை ஒரு செய்தி மட்டுமே. ஆனால் இலங்கைத் தமிழ்ப் புலமெங்கும் அறியப்பட்ட ஓர் இலக்கியவாதியான தெணியானின் மரணமென்பது ஒரு வாசகனுக்கும் ஒரு சகபடைப்பாளிக்கும் அதற்கும் மேலானது. தெணியானின் மறைவு அவரது உறவினர் நண்பர்களை மட்டுமில்லை, சகபடைப்பாளிகளையும் அதிரவைத்தது. பருத்தித்துறையிலுள்ள நண்பனான பாஸ்கரனின் மூலமாய் வட்ஸ் அப் குறுஞ்செய்தியில் விபரம் ஓர் அதிகாலை என்னை வந்தடைந்தபோது நானுமே அதிர்ந்தேன்.

அவர் விட்டுச்சென்ற இருபதளவான படைப்புக்களில் சிலவேனும் அவரது ஞாபக தூபிகளாய் நிலைக்கக் கூடியவையென்பது ஆறு தலான விஷயம். ஓர் இலக்கியவாதியைப் பொறுத்தவரை

அவையே அவரது சிறந்த ஞாபக தூபிகளாகவும் ஆகவேண்டும். அவற்றை அடையாளப்படுத்த எடுக்கும் முயற்சியின் இத்தருணமானது, கௌரவ மதிப்பீடாய்க் கணிக்கப்படக்கூடிய ஆபத்துக் கொண்டது. அந்த அவதானத்துடனேயே சிலவற்றை இங்கு பதிவிட முயல்கிறேன்.

1964ல் 'பிணைப்பு' சிறுகதையுடன் ஆரம்பிக்கும் தெணியானின் படைப்புலகில் அடையாளப் படுத்தப்படக்கூடிய முயற்சிகள் நாவல்களிலேயே இருந்திருக்கின்றன. 'விடிவை நோக்கி' (வீரகே சரி வெளியீடு, 1973), 'கழுக்குகள்' (நர்மதா பதிப்பகம், 1981), 'மரக்கொக்கு' (நான்காவது பரிமாணம், 1994) ஆகியவற்றை முக்கியமான நாவல்களாய் அடையாளப்படுத்த முடியுமாயினும், என் வாசிப்பின் ரசனையும், சமூக அக்கறையும் தேர்வாக்குவது 'குடிமைகள்' நாவலையே. அந்நாவல் 2014ல் ஜீவநதி வெளியீடாக ஒரு பதிப்பும், 2016ல் கருப்புப் பிரதிகள் பதிப்பாக ஒன்றுமாய் குறுகிய காலத்திலேயே இரண்டு பதிப்புக்களைக் கண்டது. சமூகத்தின் மிகவும் புரையோடிப்போன சாதி அடக்குமுறையின் இன்னொரு வடிவமான குடிமை முறைப்பற்றிப் பேசுகிற நாவல்து.

சாதிப் பிரச்சினையென்னும்போது அது முரண்கொண்ட இரு சமூகப் பிரிவினரிடையே முர்க்கமாகக் கிளர்வதான தோற்றம் காட்டுவ

தாய் இருக்கும். ஆனால் குடிமை முறையென்பது மிக்க நொய்மையுடன் தானே விலங்கணிந்து வந்து, தானே விலங்கைக் கழற்றிவிட்டு தொழிலை முடித்த பின், மறுபடி தானே விலங்கைப் போட்டுக்கொண்டு அமைந்துவிடும் தன்மை வாய்ந்தது. ஒரு தூண்டுதல், கிளர்ச்சிக்கான ஒரு தருணம் இல்லையேல் சாந்துணையும் அந்த அடிமை நிலைக்கு முடிவிருக்காது. அவ்வகையில் பறை முழக்குவோர், சவரம் செய்வோர், துணி வெளுப்போரென பல வகையினர் குடிமைகளாக இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தொழில் முடிந்தவுடன் கூலிகூடக் கிடைப்பதில்லை. ஆண்டுக்கு ஒருமுறை அல்லது இரண்டு முறையான கூலிகள்தான். அதுவும் பணமாகக் கிடைப்பது அரிது.

இவ்வாறு வலுவான ஒரு பொருளைப் பேசத்தான் 'குடிமைகள்' நாவல் முயன்றிருந்தது. ஆரம்ப கால இந்திய தலித் நாவல்களான லட்சுமண் மானேவின் 'உபாரா', லட்சுமண் கெய்க்வாடின் 'உச்சாலியா', கிஷோர் சாந்தாபாய் காலேவின் 'குலாத்தி' ஆகிய நாவல்கள் பேசிய பொருட் தீவிரம் இதனிலும் இருந்திருந்தது. ஆனால் நாவல் அந்தளவு கட்டுமான, மொழி, நடை வன்மைகள் கொண்டிருந்ததாகச் சொல்ல முடியாவிடினும், தமிழின் சிறந்த தலித் இலக்கிய நாவல்களில் ஒன்றாகக் 'குடிமை'ளைக் கொள்ள முடியும். இலங்கைத் தமிழிலும் செ. கணேசலிங்கனின் 'நீண்ட பயணம்', டானியலின் 'கானல்', 'தண்ணீர்' போன்ற நாவல்களுக்கு இணையாக இது நிற்கக்கூடியதே.

தெணியானின் சற்றொப்ப ஐம்பது வருஷ கால இலக்கிய முயற்சி இலங்கையில் சரி, பிற தமிழ்ப் புலங்களில் சரி பெரிதாகக் கண்டு கொள்ளப்படவில்லை என்பது புதிர். 'மரக்கொக்கு' ஒரு குறுநாவலளவு தேங்கிப் போனதென்றாலும், அது சொற்செட்டுடன் விரித்த களம் சிறப்பு. அதை ஓரளவு விஞ்சியதாய் 'குடிமைகள்' படைப்பாகியிருக்கிறதென்பது மெய். எடுத்துக்கொண்ட பொருளினையெனியுடன் பதிவுசெய்ய, முந்திய நாவல்களில் கையாளாத ஒரு நடையை படைப்பாளி இந்நாவலில் தேர்ந்தெடுத்திருப்பதாகவே தெரிகிறது. அதேவேளை தனது கருதுகோளுக்கு மாறின்றி, அதுவரை பயில்விலிருக்கும் யதார்த்த இலக்கிய முறைமையிலும் பரீட்சார்த்தமான ஒரு தலையீட்டினை அவர் இந்த நாவலில் செய்திருக்கிறாரென்று எண்ண முடியும். கடந்த ஆண்டு 'காலச்சுவடு' பதிப்பாக வெளிவந்த 'இலங்கைத் தமிழ்நாவல் இலக்கியம்' என்ற எனது நூலில் புலத்தின் படைப்புக்கள் என்ற அதிகாரத்தில் தேர்வாகிய சில நாவல்களுடன் 'குடிமைகள்' நாவலையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன், இதே காரணங்களுக்காகவே.

முத்தன் என்கிற சவரத் தொழிலாளியின் தம்பி மணியன் பதுளைக்கு சலூன் ஒன்றிலே வேலைசெய்யப் புறப்படுவதிலிருந்து தொடங்கும் நாவல், இரண்டு உடன்பிறப்புக்களை சாதிவெறிக்குப் பறிகொடுப்பதோடு, தனது சவரக் கடையை முதலிலும், தனது வீட்டைப் பின்னாலும் இழந்துபோகின்ற முத்தன் தனது மனைவி வள்ளிக்கொடியுடன் குடிமை முறையை ஊரிலே செய்ய மறுத்து தனக்கு வீடுமில்லை, ஊருமில்லை என்பதுபோல் கொடும்புக்கு புகைவண்டி ஏறுவதுடன் நிறைவடைகிறது.

ஒரு குடும்பத்தின் உணர்வுமயமான கதைதான் இது. எனினும் சொல்லப்படுவது ஒரு கிராமத்தின் கதையாகவும் விரிகிறது. கிராமத்தின் கதையாகவன்றி, பிரதேசத்தினது சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகளின் வரலாறாகவும் நாவல் பதிவாகிப்போவது முக்கியம்.

சமூக வரலாற்றைப் பதிவுசெய்த இலக்கியமாய் இறுமாந்து நிற்கும் 'குடிமைகள்', தெணியானின் பேரை காலத்துக்கும் சொல்லிக் கொண்டிருக்குமென நம்பலாம்.

devakanthan@thaiveedu.com

ஈழத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக ஒங்கி ஒலித்த குரல் - தெணியான்!

- க. பரணீதரன்

எனது 3 வயது முதல் இன்று வரை - 35 வருட காலம் தெணியான் சேருக்கு செல்லப்பிள்ளை, நான். கேட்கும் அனைவருக்கும் என்னுடைய பேரன் என்று தான் சொல்லுவார்...

'ஜீவநதி சஞ்சிகை ஆரம்பிக்க போகிறோம், அதற்குப் பிரதம ஆலோசகராக இருக்க வேண்டும்' என நான் கேட்கப்போனதோடு எங்கள் இலக்கிய உறவு ஆரம்பித்தது. குறைந்தது வாரத்துக்கு 2 தடவையாவது சந்தித்துப் பேசிக் கொள்வோம். 2007 ஜீவநதி ஆரம்பித்த காலம் முதல் 2019 வரையில் ஒரு கிழமைக்கு 2 தடவை, குறைந்து 2 மணித்தியாலமாவது இருவரும் பேசிக்கொள்வோம். ஆனால் குடும்பம் பெரிதாக, நேர நெருக்கடிகளால்

எனது இலக்கியப் பயணத்தில் வழிகாட்டியாய், முன்னுதாரணமாய் வாழ்ந்தவர் தெணியான் சேர்...

'தெணியான் சேர் எனது 60ற்கு மேற்பட்ட கூட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்கியவர்.

'தெணியான் இருக்கின்ற மேடைகளில் ஜீவநதி மீதோ, பரணி மீதோ யாரும் சொறிய முடியாது இருந்தது...

'தெணியான் சேரை பல கூட்டங்களுக்கு மோட்டார் சைக்கிளில் ஏற்றிச் சென்று இருக்கிறேன்... அங்கு எல்லாம், இது என்றை பேரன், இவன் தான் இப்ப எல்லாம் என்று சொல்லுவார்.

தெணியான் சேரின் 50 வருடகால இலக்கிய வாழ்வைக் கௌரவித்து ஜீவநதி 'தெணியானின் படைப்புகள் மீதான பார்வைகள்' என்னும் நூலை வெளியீடு செய்தது.

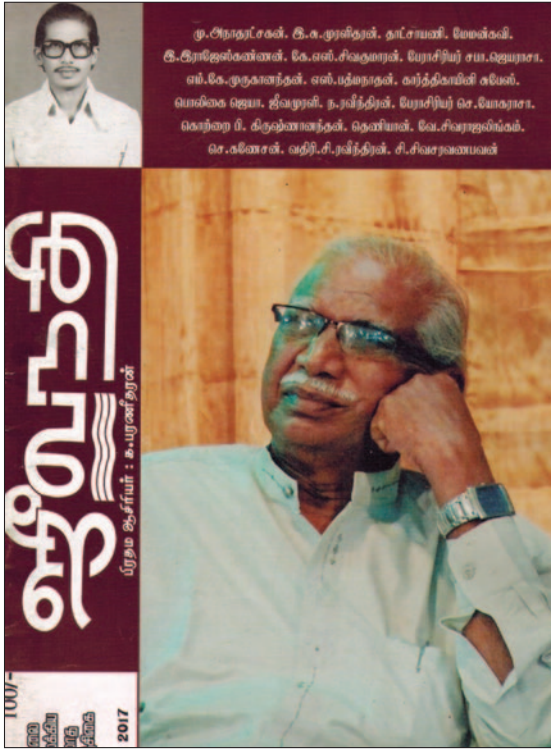
'எங்கள் அவையின் பெரும் தலைவர்.'

'கலாபூசணம்', 'சாகித்தியரத்னா' விருது பெற்றபோது அவையில் கௌரவிப்பு.

தெணியானின் பவளவிழாவை முன்னிட்டு, மிகப் பிரமாண்டமாய் ஜீவநதியின் 106வது இதழ் 'தெணியான் பவளவிழா சிறப்பிதழ்' வெளியானது. அத்துடன் தெணியானின் 'வெந்து தணிந்தது' குறுநாவல் வெளியானது.

ஜீவநதி வெளியீடாக வெளியான தெணியானின் நூல்கள்:

- ▶ குடிமைகள் (நாவல்) - சாகித்திய விருது
- ▶ பார்க்கப்படாத பக்கங்கள் (கட்டுரைகள்)
- ▶ வெந்து தணிந்தது (குறு நாவல்)
- ▶ தெணியானின் ஜீவநதி சிறுகதைகள் (இலக்கிய வட்டப் பரிசு பெற்றது)
- ▶ தெணியானின் படைப்புகள் மீதான பார்வைகள் மேலும் -
- * ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக தெணியான் தனது படைப்புகள் வாயிலாகப் போராடியவர்
- * சாதிய எதிர்ப்புப் போராட்டங்களில் முன்னின்றவர்.
- * மாலிசந்தி பிள்ளையார் கோயில், பொலிகண்டி கந்தவனக் கோவில், வேவிலந்தை முத்துமாரி அம்மன் ஆலயப் பிரவேசம் போன்ற, கோயில் பிரவேசங்களில் முன்னின்றவர்.
- * தனித்த குரலாக ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காகக் குரல் கொடுத்தவர்...
- * ஆரம்பம் முதல் இறுதி வரை, சாதியத்துக்கு எதிரான குரலை எந்தத் தயக்கமும் தளம்பலும் இன்றிக் கொடுத்தவர்.
- * தெணியான் இல்லாத வடமராட்சியின் கூட்டங்கள் சுவை இல்லாதவை...
- * தெணியான் மேடைக்குவரும் ஸ்டைல் தனித்துவமானது...
- * தமிழில் தெணியானின் அறிவு வியக்கக்கூடியது...

வாரம் 2 தடவை சந்தித்த நாங்கள், மாதம் ஒரு தடவை சந்தித்துக் கொண்டோம். அதற்கு இடையில் -

அப்பு என்னடா செய்யிறாய்...

'வீட்டை ஒருக்கா வந்துட்டு போடா...'

'அடேய், எங்கயடா ஆளைக் காணம், கொம்மம்வாவும் கேட்டவா வந்துட்டு போடா...'

'அப்பன் என்ன செய்யிறாய்...'

'ஐயா என்னடா செய்யிறாய்...'

ஒரு மாதத்துக்கு ஒரு தடவை பார்க்காவிட்டாலும் தொலைபேசியில் இருந்து அழைப்பு வரும்.

இனி இந்த அழைப்பு வராது... எனது தொலைபேசியில் அந்தக் கம்பீரமான குரல் கேட்காது... உரிமையோடு என்னைப் பேசும் அந்தக் குரலை இனிக் கேட்க முடியாது...

- * மிகவும் எளிமையாக எல்லோருடனும் பழகக்கூடியவர்...
- * தான் வந்த பாதையை மறக்காதவர்.
- * தனது அப்பா அம்மாவில், சகோதரர்களில், குறிப்பாகப் பெண் சகோதரர்களில் அதிக அன்பு உடையவர். கதைக்கும் நேரங்களில் எல்லாம் நவம் சேர் பற்றியும் கதைப்பார். அண்ணன் பற்றியும் கதைப்பார். அவரது பாசத்தைக் கண்டு வியந்திருக்கிறேன்.
- * சேரின் உடை மிக நேர்த்தியாக இருக்கும். simple ஆக, neat ஆக இருக்கும். 6 அடி உயரமான மனிதர் சுமமா மேடைக்கு வந்தாலே மேடை அழகு பெறும்.
- * சேரின் இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு எந்த இடையூறும் வராதவாறு அம்மம்மா (மரகதம்) குடும்பத்தைப் பார்த்து கொண்டதையும் குறிப்பிட வேண்டும்.
- * எழுத்தாளர்களோடு கோட்பாடுகள், இசங்களுக்கு அப்பால் மனித நேயத்துடன் பழகியவர்.
- * எமது சமூகத்தின் ஆலமரம்.
- * வடமராட்சி மண்ணின் இலக்கிய இமயம்
- * இலக்கியக்காரனுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அனைத்து விருதையும் பெற்றவர்.

- * எமது சமூகத்தின் பெரும் சொத்து தெனியான் சேர் அவர்கள்.
- * எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் ஈழத்தில் தெனியான் என்ற பெயரை அறியாதவர்கள் கிடையாது.
- * எங்கடை பிரதேசத்துக்குத் தெனியான் சேர் அவர்களால் என்றும் பெருமைதான் கிடைத்து.
- * சாதிய ஒடுக்குமுறை சார்ந்த எத்தனை அனுபவங்களை என்னுடன் பகிர்ந்தவர். அந்த விடயங்களைப் பார்த்துக் கொதித்த போது எல்லாம் 'கொஞ்சம் பொறுமையா இரு' என்பார்.

15 ஆண்டுகளாக எல்லோரையும்விட என்னுடன் இலக்கிய உலகில் மிக நெருக்கமாக இருந்துள்ள தெனியான் சேர்... இனி இல்லை. ஆனால் அவரது நூல்களும், செயல்பாடுகளும் அவரை அழிய விடாது. சேரிடம் இருந்து பெற்ற அனுபவங்கள் அளவிடப்பட முடியாதவை. எந்த இடத்திலும் என்னை விட்டுக்கொடுக்காதவர்...

என்ன சொல்லி நான் ஆறுதல் அடைவது...!

info@thaiveedu.com

காலத்தால் சாகாத தெனியானின் படைப்புலகம் குறித்து ஒரு சிறுபார்வை!

- உமா ஷனிகா

ஒடுக்கப்படும் மக்களை நோக்கி 'கல்வி கற்க, அமைப்பாகுக, கிளர்ந்தெழுக' என்று அறைகூவலிட்ட டாக்டர் அம்பேத்கரின் வாசகங்களை மெய்ப்பித்துத் தனது அரசியல் மற்றும் இலக்கியப் பயணத்தினூடாக வாழ்வை வாழ்ந்து காட்டியவராகவே மூத்த எழுத்தாளர் தெனியானைப் பார்க்கமுடிகிறது.

தெனியான் அவர்களின் படைப்புலகத்தின் சமூகநோக்கானது பேதங்களற்ற மானிட சமுதாயத்தை வலியுறுத்துவதாகவும், முக்கியமாக யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் புரையோடி இன்னும் மாறாதும் மறையாதும் காணப்படும் சாதியக் கொடுமைகளையும், ஆதிக்கச் சாதிய மனநிலையையும், அதனூடாகச் செயற்படும் நுண்ணரசியலையும் அப்பட்டமாகத் தோலுரித்துக் காட்டுபவையாகவும் அமைகின்றது.

'இப்போது ஒருவரும் சாதி பார்ப்பதில்லை, அது அழிந்து விட்டது' என்ற கருத்துருவாக்கத்தை வலிந்து உருவாக்க முனைபவர்களின் முகத்தில் ஓங்கி அறையும்படியாக அவரது பேச்சுகளும், எழுத்துகளும் இறுதிவரை இருந்திருக்கின்றன.

காலப்போக்கில் ஒடுக்குமுறைகளின் வடிவங்கள் மாறினாலும், ஆதிக்க சாதிய மனநிலையானது சமூகப்பரப்பில் நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்டு அழிந்துவிடாமல் செயற்பட்டு வருகின்றதென்பதை அவர் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறார்.

'ஒடுக்கப்பட்டவர்கள்' என்ற அவரது சிறுகதை தொகுப்பின் முன்னுரையில் அவர் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார் - 'சாதிய ஒடுக்குமுறைகள், அவமதிப்புகள், தடைகள், நிராகரிப்புகள் என்பன தீரும் வரை சாதியத்திற்கு எதிரான இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட வேண்டும். மேற்பூச்சு நாகரிகத்தினால், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் உரிமைக் குரல் நசுக்கப்படக்கூடாது. ஊசி மூலம் இரகசியமாக நஞ்சினை உடலில் செலுத்துவது போல, இன்று சமுதாயத்தில் சாதியத்தை வளர்ப்பவர்களை இனங்கண்டு வெளிப்படுத்தவேண்டும். ஈழத்தின் கடந்தகால அரசியல் சூழ்நிலைகள் 'தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இருந்து வந்த சாதியப் பிரச்சினைகள் தீர்ந்து விட்டன' என்று வாய்ப்பாடாகச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்துவிட்டன. 'தமிழ் மக்களின் எந்தப் பிரச்சினையும் தீர்

வில்லை' எனச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பவர்கள் சாதியம் மட்டும் அழிந்துவிட்டதாகக் கூறுவது ஒரு வேடிக்கை தான்! இந்தப் பொய்மைக்கு எதிராக வர்க்க, முற்போக்குச் சிந்தனையுள்ள அனைவரும் தங்கள் பேனாக்களை பயன்படுத்தவேண்டும்.' இறுதிக்காலத்தில் அவரால் படைக்கப்பட்ட நாவல்கள், சிறுகதைகள் இந்தக் கூற்றை நிரூபிக்கும்படியாகவே அமைந்திருந்தன.

வடபுலத்தில் நிலவும் சாதியக் கட்டமைப்பினூடாக ஆதிக்க நிலையிலிருந்த சமூகத்தினரால் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகங்கள் மீது பிரயோகிக்கப்பட்ட கொடுமைகள், பாரபட்சங்கள், உளவியல் அழுத்தங்கள் என்பனவற்றை இவரது 'இன்னும் சொல்லாதவை' என்ற வாழ்பனுபவங்களின் தொகுப்பினூடாகவும், நாவல்கள், சிறுகதைகளில் பேசும் கருப்பொருட்களினூடாகவும் துல்லியமாகப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. தெனியான் அவர்களின் படைப்புலகம் யாழ்ப்பாண உயர்வேளாள ஆதிக்க மனநிலையை ஒடுக்குபவரினதும், ஒடுக்கப்படுபவர்களினதும் உளவியலினூடாகக் காட்சிப்படுத்துகின்றது. யாழ்ப்பாண ஆதிக்கச் சமூகம் எவ்வாறு பூகமாகத் தனது கருத்தியலை தமக்குக் கீழ்ப்படிந்தவர்கள், குடிமைகள் எனக் கருதுபவர்களிடம் திணிக்கிறது என்பதை இவர் தனது படைப்புகளினூடாக வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

'இன்னும் சொல்லாதவை' என்ற அவரது வாழ்வனுபவத் தொகுப்பில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் மண்வெட்டி மயில்வாகனம் என்பவர், தனது தந்தைக்கு ஒத்தாசையாகக் கள்ளு விற்பதில் ஈடுபடுவதை அவதானித்துவிட்டு மனப்புரிப்போடு, படிப்பை விட்டுட்டியா என்று வினவுவதும், 'தன் தொழில் விட்டவன் சாதியில் எளியவன்' என்றும் இவரிடம் சொல்வது போன்ற சம்பவங்களினூடாகச் சாதியப் படிநிலைகளைப் பேணுவதற்கான ஆதிக்கச் சாதிய மனோபாவத்தினைப் புதிவாக்கியிருப்பது போலவே - 'இவன் மிச்சம் நல்லவன்' என்ற சிறுகதையிலும் புதிதாகவரும் ஆசிரியரின் சாதியைக் கண்டுபிடித்த ஆதிக்கச் சாதியைச் சேர்ந்த இன்னொரு ஆசிரியர் அவருடன் பழகும்விதம், பாடசாலை தொடர்பான வேலைகளைப் பிரிக்கும்போது மண்டபம் அலங்காரம் செய்யும் வேலைகளை அவர் பொறுப்பில் விடுவதும், தான் உணவு தயாரிப்பது போன்ற பொறுப்புகளை எடுத்துகொள்வதும், அந்த ஆசிரி

சமூக சமத்துவப் போராளி

யர் வீட்டிற்கு வருவதைத் தடுப்பதற்காக இன்னொரு ஆசிரியரை உதாரணம் காட்டி, அவர் தான் வசித்த அறையின் கட்டிலில்கூட அமரமாட்டார் எனச் சொல்வதும், அதன்பிற்பாடு புதிதாக வந்த ஆசிரியர் இவர் வீட்டிற்கு வராமல் விடுவதும் சாதியப் பாகுபாட்டினூடாகத் தீண்டாமையைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்காக ஆதிக்கச் சாதியினரால் திட்டமிடப்படும் எத்தனங்களுக்குச் சிறந்த உதாரணங்களாகும்.

60களில் சாதியெறி தாண்டவமாடிய ஒரு காலகட்டத்தில் என்.கே. ரகுநாதன் அவர்களால் படைக்கப்பட்ட 'நிலவிலே பேசுவோம்' என்ற சிறுகதையில் பேசப்பட்ட ஒரே விடயத்தை 2006ல் தெனியானால் எழுதப்பட்ட 'வெளியில் எல்லாம் பேசலாம்' என்ற சிறுகதை, இன்னொரு கோணத்தில் பேசவேண்டியிருப்பது சாதியத்தின் வேர்கள் இன்னும் ஆழமாகப் பதிந்திருக்கின்றது என்பதையே உறுதிப்படுத்துகிறது.

'குடிமைகள்' நாவலில் சித்தரிக்கப்பட்டிருப்பது போல, ஒடுக்கப்படுகின்ற சமூகங்களுக்கிடையில் வர்க்கரீதியான முரண்பாடுகள் நிலைகொண்டிருந்தாலும் சாதியம், தீண்டாமை என்ற கூர்மைப்படுத்தப்பட்ட ஒடுக்கும் வடிவம், வர்க்க ஒற்றுமைக்கு அப்பால் மூர்க்கமாகவும் வெளிப்படையாகவும் எவ்வாறு இயங்குகின்ற தென்பதை இவரது 'ஏதனம்' நாவலும், 'மூன்று தலைமுறைகள்', 'காலத்தால் சாகாது', 'மாற்றம் வந்துவிட்டது' போன்ற சிறுகதைகளும் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன.

தீண்டாமையின் வடிவங்களின் மாற்றமென்பது அகரீதியாக எந்தத் தாக்கத்தினையும் ஏற்படுத்தாத நிலையில், சமூக ரீதியான கருத்தியல் மாற்றத்திற்கு வழிகோலாதென்பதையே இந்தச் செயல்கள் நிரூபிக்கின்றன.

தெனியான் அவர்கள் தொடர்ந்தும் வலியுறுத்திவரும் இன்னொரு கருத்தானது தமிழ் தேசியப் போரட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 30 வருடகாலமாக நீடித்த யுத்தச் சூழலிலும் சாதியத்திற்கெதிரான போராட்டங்கள் தன்னெழுச்சியாக நடத்தப்படுவது முடக்கப்பட்ட தேயன்றி எல்லாக் காலகட்டங்களிலும் சாதியப்பாகுபாடுகள் அதே

முனைப்புடன் மாறாமல் இருந்தது என்பதையே. தமிழ்த்தேசியம் என்ற ஒற்றைச் சொல்லாடலுக்குள் சாதிய முரண்பாடுகள் அகமுரண்பாடுகளாக மட்டும் காண்பிக்கப்பட்டு, அதற்கெதிராகப் போராட்டவடிவங்கள் நசுக்கப்பட்டன என்பதை இவரது 'சிதைவுகள்' நாவலும் மற்றும் 'இன்னுமா' போன்ற சிறுகதையும் பேசியிருக்கின்றன.

ஒடுக்கப்படும் மக்களின் குணவியல்புகள் மரபணுக்களால் கடத்தப்படுகின்றன என்பது ஆதிக்க நிலையில் இருப்பவர்கள் வலிந்து நிரூபிக்க முனையும் ஒரு கருத்தாக இருந்து வருகிறது. 'அவன் சாதிக்குணத்தைக் காட்டிவிட்டான்,' 'ஒழுக்கம், கண்ணியம் என்பன ஆதிக்கநிலை சாதியினருக்கானது' என்ற கருத்தியலை உடைத்தெறிகின்றது 'பொருந்தாத தீர்மானங்கள்' போன்ற இவரது சிறுகதைகள்.

மனிதாபிமானமிக்க ஒரு சமூகத்தை உருவாக்குவதற்காக களையப்படவேண்டிய அடிப்படைக் காரணிகளான சாதிய, வர்க்க, இன, பால்நிலை ரீதியான ஒடுக்குமுறைகளை இனங்கண்டு, அதற்கான நடைமுறைசார்ந்த கோட்பாட்டு ரீதியான செயல்வடிவங்களினூடாக அமைப்பாதலின் அவசியம் இவரது படைப்புக்களின் அடிநாதமாக அமைகின்றதென்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

சாதியத்திற்கெதிரான சமூகப் பொதுக்கருத்தியலை உருவாக்குவதற்காக ஆதிக்கப் படிநிலையில் இருப்பவர்களின் இயல்பான மனமாற்றம் மட்டும்தான் தீர்வாக அமையும் என்பதை மறுதலித்து, ஒடுக்கப்படுகின்ற மக்களின் வெளிப்படையான எதிர்ப்பியக்கமும் அவசியமென்பதே தெனியான் அவர்கள் தனது பேனா முனையால் எழுதிச் சென்ற செய்தியாகும்.

info@thaiivedu.com

வாழ்வை வரைந்த எழுத்தோவியன் தெணியான்

- திவ்வியராஜன்

தெணியான் அவர்கள் பேச்சாலும் எழுத்தாலும் செயலாலும் ஒரே திசையில் பயணித்த ஒரு மனிதர். அவரது பேச்சிலும் எழுத்திலும் செயலிலும் சத்தியம் இருந்தது. உழைக்கும் மக்களின் விடியலுக்கான ஒளிக்கீற்றுக்களை அவரது பேச்சு, எழுத்து, செயல் மூன்றும் கொண்டிருந்தன. சமூக ஒடுக்குமுறைகளால் கீழ்நிலையில் தள்ளப்பட்டிருந்த மக்களின் விடியலை நோக்கிய, வீறுகொண்ட பயணம் தெணியான் அவர்களின் வாழ்க்கையாக இருந்தது.

அடக்குமுறைகளுக்கு எதிரான போர்க்குரல் அவரது குரல். பல நூறு ஆண்டுகளாக இறுகப் பிணைத்திருந்த அடிமைச் சங்கிலியை அறுக்கும் கூரிய ஆயுதமாகவே அவர் கையிலேந்திய பேனா விளங்கியது. பசி பட்டினியில் புகைந்துகொண்டிருந்த மக்களின் வறுமைத் துயர்களும் கண்ணீரும் அவரது கதைகளின் கருக்களாயின. நலிந்த மக்களின் கதைகளை அவரது நாவல்கள் காவியங்களாக்கின. அவர் விருதுகளுக்காக எழுதியவரல்ல. என்றாலும், பல விருதுகள் அவரை நாடி வந்தன.

1980ளில் நான் திருமணமாகி கரவெட்டியில் வாழ்ந்த காலம். தெணியான் ஆசிரியர் அவர்களைப்பற்றி முன்பே கேள்விப்பட்டிருந்தபோதும் நேரடியாக அவரை சந்திக்கும் வாய்ப்புகள் அங்கு தான் ஏற்பட்டன. எனது துணைவியாரின் குடும்பத்துடன் மிக நெருக்கமான ஒருவராக தெணியான் அவர்கள் இருந்தார். அக்காலத்தில் எனது துணைவியாரின் அக்கா, சிவம் நாகமுத்து அவர்களும் தெணியான் ஆசிரியர் அவர்களும் கரவெட்டி ஸ்ரீ நாரதா வித்தியாசாலையில் ஒன்றாகக் கற்பித்து வந்தனர். திரு. நாகமுத்து அவர்களும் தெணியான் அவர்களும் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வடபகுதி கிளையில், கரவெட்டிப் பிரதேசத்தில் ஒன்றாக இயங்கி வந்தனர். கரவெட்டியில் உச்சில் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் செயலாளராக நான் சமூகப் பணிபுரிந்த அக்காலத்தில், அதன் ஆண்டுவிழா நிகழ்ச்சிப் பேச்சாளராக திரு. தெணியான் அவர்களையும் அழைத்திருந்தோம். நகைச்சுவையும் கருத்தாழமும் மிக்க, கம்பீரமான அவரது பேச்சை அன்றுதான் நான் நேரடியாகக் கேட்டேன். அவர் ஒரு மிகச்சிறந்த பேச்சாளர் என்பது பலரும் அறிந்ததே.

எமது தந்தையார் 1990ல் காலமாகியபோது, அவரது நினைவுஞ்சலிக் கூட்டத்தில் உரையாற்றுவதற்காகத் தெணியான் அவர்களையும் அழைத்திருந்தோம். யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சமூகம் பற்றியும் அதன் சாதிக் கொடுமைகள், ஏற்றத் தாழ்வுகள் பற்றியும் அவற்றைத் தகர்ப்பதற்கெனக் காலம்காலமாக எடுக்கப்பட்ட முற்சிகள் பற்றியும் ஒரு சமத்துவ சமுதாயத்தை கட்டி எழுப்புவதற்கு ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் பற்றியும் விரிவாகவே எம் தந்தையாரின் நினைவுஞ்சலி உரையில் அவர் பேசியது இன்றும் என் நினைவில் இறுக்கமாகப் பதிந்துள்ளது.

கனடாவில் எமது 'கவின்கலாலயா' நிறுவனத்தால் தயாரித்து வெளியிடப்பட்ட 'சகா' திரைப்படத்தினைத் தாயகத்தில் 2005ல் நெல்லியடி மகாத்மா திரையரங்கிலும், 'உறவு' திரைப்படத்தினை 2010ல் தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியிலும் திரையிட்ட சமயங்களில் சிறப்பு அதிதியாக வருகைதந்த தெணியான் அவர்கள், அவ்விரு திரைப்படங்கள் பற்றியும் சிறந்த மதிப்பீட்டு உரைகளை வழங்கிப் பாராட்டியமையையும் நாம் நன்றியோடு இச்சந்தர்ப்பத்தில் நினைவில் மீட்டுகிறோம். தாயகத்துக்குச் சென்றிருந்த சமயம் தெணியான் அவர்கள் விருதுகள் பெற்ற பாராட்டுவிழா ஒன்றிலும் நான் கலந்துகொண்டு அவரை வாழ்த்தக் கிடைத்த வாய்ப்பிணையும் இப்போது நினைவுகூருகின்றேன்.

2018 ஆவணி மாதம் தெணியான் அவர்களை நானும் துணைவியாரும் அவரது இல்லத்தில் சென்று சந்தித்து உரையாடினோம். அப்போது அவரது உடல் சற்று தளர்ந்திருந்தபோதும் தளராமனவறு தியோடு பல்வேறு கருத்துக்களையும் அவர் எங்களோடு பகிர்ந்து கொண்டார். அவரது பேச்சின் கம்பீரம் குறையவே இல்லை. தெணியான் அவர்களின் துணைவியாரும் உடனிருந்து விருந்தோம்பினார். எங்கள் குடும்பத்தினரின் சுகநலன்களையும் அக்கறையோடு விசாரித்தனர். அதுவே அவரை நாம் இறுதியாகச் சந்தித்த சந்திப்பாகும்.

தெணியான் அவர்கள் எழுத்திலும் பேச்சிலும் மட்டும் இன்றி, சாதியத்திற்கு எதிரான போராட்டக் களங்களிலும் தன்னைப் பிணைத்துக்கொண்டு செயற்பட்டுவந்த செயற்பாட்டாளர்களில் ஒருவர் என்பதையும் நாம் நினைவுகூர வேண்டும். தெணியான் அவர்களின் குரல் ஈழத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக ஓங்கி ஓலித்த போர்க்குரல். சாதியம் அற்ற சமத்துவ சமுதாயத்துக்காக ஓயாது கர்ச்சித்த கம்பீர்குரல். நீதிக்கும் சமத்துவ வாழ்வுக்குமான ஆத்மார்த்தக்குரல்.

ஓயாது எழுதிய தெணியானின் கரங்கள் ஓய்ந்துவிட்டாலும் அவரது எழுத்துக்கள் சாதியக்கோட்டைகளைத் தகர்க்கும் பீரங்கிகளாய் மிக உறுதியாய் நிலைத்து நிற்கின்றன. தெணியான் எனும் சமூகப் போராளியின் இழப்பு எமது மனதுக்கு மிகவும் பாரமானது. அவரது எழுத்துக்கள் என்றும் உயிர்ப்பாய் வாழும். அவரை ஆத்மார்த்தமாக நினைக்கின்றோம்.

thiviyarajah@thaiveedu.com

தெனியான் என்னும் இலக்கிய ஆளுமை

- தாட்சாயணி

ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் அதிலும் முற்போக்கு இலக்கியம் பற்றிப் பேசப் புகுந்தால், தெனியான் எனும் பெயரைத் தவிர்க்கவே முடியாது. அத்தகைய ஓர் எழுத்தாளருடனான அறிமுகம் எவ்வாறு நிகழ்ந்ததென எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, என் நினைவில் எழுகின்ற நாவல் 'பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்.'

இந்நாவலை நான் என் சிறு வயதில் வாசித்திருக்கிறேன். கதையும், கதை மாந்தர்களும் மனதில் பதிந்தது போலவே, அதனை எழுதியவரும் மனதில் நின்று விடுகிறார். அதற்குப் பிறகான காலங்களில் 'சிதைவுகள்', 'தவறிப்போனவன் கதை' போன்றவற்றைப் பத்திரிகையில் தொடர்கதையாய் வந்த போது காத்திருந்து வாசித்தது நினைவிற்கு வருகிறது.

வழமையாக முற்போக்குப் படைப்புக்கள் என்றால், எப்படியும் ஒரு பிரசார வாடை இருப்பது போல, வாசிப்பிற்கு முன்னமே? தோன்றத் தொடங்கிவிடும். ஆனால், தெனியானின் கதைகள் அவ்வாறானதல்ல. செழுமையான கதையம்சமிக்க அக்கதைகளோடு வாசகர் எளிதில் ஒன்ற முடியும். வாசிப்பின் முடிவில் யோசிக்கும் போது தான் அந்தப் பாத்திரங்களின் வாழ்க்கைச் சித்திரத்தினுள் எவ்வகையான முற்போக்குக் கருத்துக்கள் பொதிந்து கிடந்தன என உணர முடியும்.

2004ம் ஆண்டளவில் வடமராட்சியிலிருந்து வெளிவந்த 'ஏகலைவன்' இதழில் 'விடுபடல்' என்னும் சிறுகதை ஒன்றை எழுதியிருந்தேன். இவ்விதழ் வெளிவந்த சில வாரங்களில் அந்தச் சிறுகதையைப் படித்துச் சிலாகித்து எனக்கு அனுப்பப்பட்டிருந்த கடிதம் ஒன்றைப் பார்த்து மெய் சிலிர்த்துப் போனேன். ஏனெனில் அந்தக் கடிதத்தைத் தெனியான் அவர்கள் எனக்கு எழுதியிருந்தார். எனது சிறுகதையைத் தனது மகளிடம் கொடுத்து அதனைப் படிக்கச் சொல்லியதாகவும் அதில் குறிப்பிட்டிருந்தார். எழுத்தாளர் எனும் அங்கீகாரத்தை அப்போது தான் பெறத்தொடங்கியிருந்த எனக்கு, இமயம் என நான் எண்ணியிருந்த ஒருவரிடமிருந்து கிடைத்த பாராட்டு, மிகுந்த உத்வேகத்தையும், எழுதுவதற்கான உந்துசக்தியையும் வழங்குவதாயிருந்தது. மகிழ்ச்சியோடு அக்கடிதத்திற்குப் பதில் எழுதி அனுப்பினேன். அதன் பின்னர் தொடர்ந்தும் கடிதங்கள் மூலம் இலக்கியத் தகவல்களைப் பரிமாறுவதுடன், என் படைப்புக்கள் பற்றிய கருத்துக்களையும் தெரியப்படுத்துவார்.

அதன் பின்னர் 2009ல் எனது 'தூரப்போகும் நாரைகள்' சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கான வெளியீட்டு விழா யாழ். பல்கலைக்கழக நூலக மண்டபத்தில் நடைபெற்றபோது, அவ்வெளியீட்டு விழாவில் எனது சிறுகதைத் தொகுப்பு பற்றிய காத்திரமான உரையொன்றையும்

ஆற்றியிருந்தார்.

எழுத்திற்கும், வாழ்க்கைக்கும் தொடர்பற்று வாழும் பலரின் மத்தியில் சொல்லுக்கும், செயலுக்கும் வேறுபாடின்றி வாழ்ந்தவராகத் தெனியான் அவர்களைச் சுட்ட முடியும். எழுத்தாளர் என்பதற்கு அப்பால் அவர் ஒரு ஆசிரியராகப் பல மாணவர்களை வழிப்படுத்தியவர். கொள்கைக்காகப் பல போராட்டங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்தியவர். நல்லதொரு குடும்பத் தலைவராகத் தன் பிள்ளைகளை அவர்களுக்குரிய திறமைகளோடு நிலைநிறுத்தியவர். இத்தகைய பல்பரிமாண ஆளுமையைக் கொண்டிருந்த தெனியான் சக எழுத்தாளர்களிடத்திலும் அன்பும் அக்கறையும் கொண்டிருந்தவர் என்பதையும் அவருடனான உரையாடல்களில் நான் அறிந்திருக்கிறேன்.

சமூக மட்டத்தில் இருக்கின்ற ஏற்றத்தாழ்வுகள், சாதி, சமய, மத வேறுபாடுகள் போன்றவற்றுக்கெதிராக அவரது எழுத்துக்கள் தமது புனைவை அமைத்துக் கொண்டன. தனியே தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகளுக்காக மட்டுமன்றி, சமூகத்தில் உயர் நிலையிலிருந்தாலும் ஒடுக்கப்படும் ஒரு சமூகமாகக் காணப்படுகின்ற பிராமண சமூகத்தின் ஒடுக்குதலைத்தான் 'பொற் சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்' அற்புதமாகப் பிரதிபலிக்கின்றது.

போர்க்காலம் தமிழர்களை எவ்வாறு உலுப்பியது என்பதையும், இடப்பெயர்வு மக்களை எவ்வாறு அலைக்கழித்தது என்பதையும் தனது நாவல்களில் முன்வைக்கும் தெனியான், உளவியல் ரீதியான சில கூறுகளை முன்னிலைப்படுத்தியும் சில கதைகளைப் படைத்துள்ளார். சமுதாயத்தில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களையும் அதற்குக் காரணமாகும் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளையும் கலாபூர்வமான படைப்புக்களாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

இறுதியாக, தனது என்பதாவது அகவைக்குள் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளைச் சமுதாயத்திற்காகப் போராடி, எழுத்து மூலம் தன் எண்ணங்களை இளைய சமுதாயத்திடம் சேர்ப்பித்து, மறைந்த தெனியான் அவர்களது கனவு ஈடேற வேண்டும். அவருடைய பாதையில் எமது பயணங்களைத் தொடர்வோம்.

info@thaivedu.com

ஆசான் தெணியான் அவர்களுடன் இறுதிவரை பயணித்தோம்!

- ஏ.ஜி. யோகராஜா

1968 - ஒரு கோடை ஞாயிற்றுக்கிழமை அல்வாய் வடக்கு,

பெளத்த பாடசாலையில் நடைபெற்ற தமிழ் விழாவில் ஓர் எழுத்தாளராக தெணியான் அவர்கள் எமக்கு அறிமுகமானார். இந்நிகழ்வையடுத்து தெணியானுக்கும் வட அல்வை இளந்தலைமுறை இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்குமான உறவு நெருங்கியது. வட அல்வை கலை இலக்கிய அரசியல் விமர்சனக் கழகம் சார்பில் நிகழ்ந்த கருத்தரங்கு ஒன்றில் 'மக்கள் இலக்கியம்' குறித்து தெளிவான உரையைத் தெணியான் தந்திருந்தார். பின்னர் 'குருத்துக்கள்' கலை இலக்கிய வட்டம் நிகழ்த்திய ஈழவாணனின் 'அக்கினி' கவிதைச் சஞ்சிகை அறிமுக விழாவிற்குப் பிரதம பேச்சாளராகத் தெணியானை அழைத்திருந்தோம். இந்நிகழ்வில் எம்மால் கையெழுத்துப் பிரதியாக வெளிக்கொணரப்பட்ட 'புதுமை' கலை இலக்கிய மாத இதழ் மற்றும் வட அல்வை கலை இலக்கிய ஆர்வம்மிகு இளைஞர்களின் பொதுநிலைச் செயற்பாட்டுத்திறன் குறித்துச் சிறப்பாக உரையாற்றியிருந்தார்.

1968ல் இருந்து 1976ம் ஆண்டு காலப்பகுதிவரை, எமக்கும் தெணியான் அவர்களுக்குமான இலக்கிய உறவு நெருக்கம் பெற்றிருந்தது. வாலிபர்கள் பலரும் முதிர்நிலை இளமையை அடைந்தமையை அடுத்து ஏற்பட்ட வாழ்வியல் நெருக்கடிகளினால், பகுதியளவு வாலிபங்கள் நீங்கலாக, இளைஞர்கள் பலரதும் வெளிநிலைச் செயற்பாடுகளில் தளர்வுநிலை ஏற்பட்டது. ஆனால் தெணியான் அல்வாய் சிறீலங்கா வித்தியாசாலைக்கு மாற்றலாகி வந்திருந்தமையை அடுத்து அல்வாய் வடக்குடனான உறவு நெருக்கம் மடைந்தது. 1979ல் நிகழ்ந்த சிறீலங்கா வித்தியாசாலையின் வெளிவிழா நிகழ்வில் பிரதம பட்டிமன்றப் பேச்சாளராக மிளிர்ந்தார். சமூகத்தில் மார்க்ஸிய புரட்சிகரக் கருத்துகளை விதைக்கும் பொருட்டு கே. தங்கவாடிவேல் ஆசிரியருடன் என்னையும் இணைத்துக்கொண்டு, கிராமங்கள் தோறும் பல பட்டிமன்ற நிகழ்வுகள் இடம்பெறுவதற்கு முன்னோடியாக இருந்தார்.

1980ல் என்னால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'டார்வின் கல்வி நிலையத்தில்' சம்பளமின்றி, ஒரு சமூகக் கடமையாக, சிறிதுபெரிது பார்க்காமல் அனைத்து வகுப்பு மாணவர்க்கும் சிறந்த முறையில் தமிழைக் கற்பித்து உயர்ந்த மதிப்பெண்களைப் பெறுவதற்கு வழிகோலியவர் ஆசான் தெணியான். 1995ல் வெளிவந்த வட அல்வை முருகேசனார் அவர்களின் பவளவிழா மலருக்கு, கந்தையா நடேசன் எனும் பெயரில், 'உயர்திரு. க. முருகேச அவர்கள்' இன் வாழ்க்கையோடு இழைந்த ஒரு சமூக வரலாற்றைத் தொகுத்தளித்தவர், தெணியான். இப்படைப்பு தெணியானின் எழுத்தனுபவத்தின் முழுத்தொகுப்பு. இதன் முக்கியத்துவம் கருதி, பிரான்சிலிருந்து வெளிவந்த 'உயிர் நிழல்' சஞ்சிகையிலும் இது பிரசுரமானது.

இடைவெளியின்றித் தொடர்பில் இருந்தவர், தெணியானின் இறுதிக் கிரியைகள் வரை உறவாடிய எழுத்தாளர், விமர்சகர் மு. அநாதரட்சகன் அவர்கள். அவருடனான உறவு குறித்து தமது 'குடிமைகள்' நாவலிலும் தெணியான் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். என்றும் எம்முடன் இணைந்த சமூக, இலக்கிய ஆர்வலர், வயல் மு. நவம் அவர்களும் ஊரின், உறவின் நிமித்தம் தெணியானின் இறுதி யாத்திரைவரை தொடர்ந்து பயணித்தவர். கனடாவில் வசிப்பவரான இரா. சிவரத்தினம், ஆசான் தெணியானுக்கும் எமக்குமான உறவு, தெணியானின் எழுத்துக்கள் என்பன குறித்த முழுநினைவுகளுடன் இருப்பவர். இலங்கைக்கு வரும் சந்தர்ப்பங்களில் லெல்லாம் தெணியானைத் தரிசித்துச் செல்பவர்.

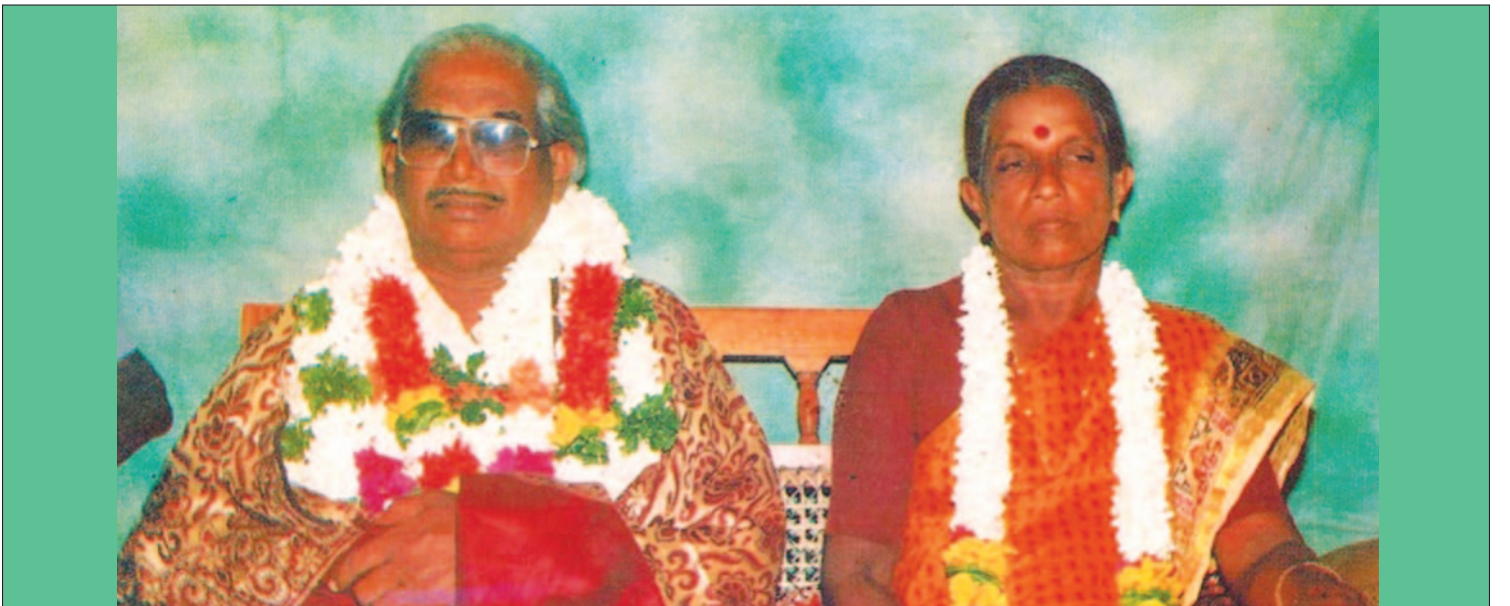
நான் சுவீற்சலாந்திற்கு வந்ததைத் தொடர்ந்து சில காலம் தெணியானுடனான தொடர்புகள் துண்டிக்கப்பட்டிருந்தன. 2003ம் ஆண்டு சுவீஸ் தொலைக்காட்சி நிறுவனத்தின் சார்பில் மரியான் பிளச்சர் என்பவரால் தயாரிக்கப்பட்ட, எனதும் எனது குடும்பத்தைப் பற்றிய துமான ஆவணப்படம் அல்வாயில் எனது தம்பியார் ஞானதாஸ் அவர்களால் திரையிடப்பட்டது. அந் நிகழ்வுக்குச் சமூகமளித்திருந்த தெணியான் அதற்கான வாழ்த்துரையை எனது தம்பியார் மூலம் எனக்கு அறிவித்திருந்தார்.

இலங்கையில் யுத்தம் முடிந்ததை அடுத்து அடிக்கடி இலங்கைக்குச் செல்கின்ற நான், தெணியானைச் சந்திப்பதை எனது முக்கிய பணிகளில் ஒன்றாகக் கருதினேன். 'சாகித்ய ரத்தினா' விருது கிடைக்கப்பெற்றபோது அவரது வாழ்விடம் சென்று அவரை வாழ்த்தியிருந்தேன். 2017ல் வை.எம்.சி.ஏ. மண்டபத்தில் நிகழ்ந்த 'சமூக சமத்துவம், அடுத்தகட்ட நகர்வு' குறித்த கருத்தரங்கிற்கும், 2020ல் நிகழ்ந்த எனது 'எழுவோம் நிமிர்வோம் திரள்வோம்' நூல் வெளியீட்டிற்கும் வந்திருந்த தெணியான், வெளிப்படையான தமது கருத்துகளை முன்வைத்துத் தெளிவாக உரையாற்றியமையை என்றும் மறந்துவிட முடியாது!

இறுதியாக, இவ்வுருடமும் இலங்கை சென்றிருந்த நான், தெணியான் அவர்களைத் தரிசிப்பதற்கு முன்பாகவே, அவர் தனது இறுதி அத்தியாயத்தை முடித்துக்கொண்டதையிட்டு மிகுந்த துயருற்றேன். இருந்தும், தெணியான் அவர்களது இறுதி யாத்திரைவரை பயணித்தமை எனக்குப் பெருமையே!

info@thaiveedu.com

தெணியான் Sir!

- திரவியம் சர்வேசன்

வெள்ளை வேட்டி, மெல்லிய நிறத்தில் பெரும்பாலும் அரைக்கை ஷேர்ட், தடித்த கறுப்புப் ஃப்பிறேம் போட்ட மெல்லிய நீலவண்ணக் கண்ணாடி, மேலதிக புரதமோ, கொழுப்போ திரளாத திடமான உடல், சராசரியைவிடச் சற்று உயர்ந்த - மிக மிடுக்கான தோற்றம், பிசிரற்ற கணீரென்ற இயற்கையான குரல், இவற்றின் உடமை யாளர்தான் எங்கள் Sir, ஊருலகம் போற்றும் 'தெணியான்'. என்னவோ தெரியவில்லை... அவரைத் 'தெணியான்' என்று என்னால் விழிக்க முடியவில்லை. அவர் எப்போதும் எனக்கு Sirதான். இப்பவும் அதே பயம், எனக்குள்!

கல்வி, தொழில் நிமித்தம் ஊரைவிட்டு வெளியூர்களுக்குச் சென்ற தன் காரணமாக - நான் வளர்ந்து பெரியவனாகி வாசிப்பிலும் எழுத்திலும் இலக்கியத்திலும் சற்றுப் பிடிப்பு வந்த காலங்களில் -Sirருடன் பழக வாய்ப்புக்கள் இல்லாமல் போயின. ஊரிலேயே நான் இருந்திருந்தால் அவரது தீவிர விசிறியாக மட்டும் அல்லாமல், அவரது சிந்தனைகளாலும் எழுத்துக்களாலும் ஆகர்ஷிக்கப்பட்டு எழுத ஆரம்பித்திருப்பேனோ என்னவோ! ஏன், தூரதேசவாசியாக இருந்தும் அவரின் சில சிந்தனைகள், கருத்துக்கள் என்னை வெகுவாகப் பாதித்திருப்பதை உணர்கிறேன். குறிப்பாக, ஆறுமுக நாவலரை நான் வணங்குவதுமில்லை, வழிபடுவது பின்பற்றுவதுமில்லை. இது எனது Sirஇன் சிவப்புச் சிந்தனைகளின் பக்கவிளைவு என்பதில் எனக்கு வெட்கமில்லை, பெருமையுண்டு!

தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியில் அவர் ஆரம்பித்துவைத்த கணிதம்தான் என்னைக் கனடாவரை கொண்டுவந்திருக்கிறது. இன்றுவரை நான் பாவிக்கும் தமிழ் மொழியின் செழிப்புக்கும் செந்தளிப்புக்கும் அவர்தான் சொந்தக்காரன். தமிழை அழகாகவும் உறுதியாகவும் வற்புறுத்தி என் மண்டைக்குள் புகுத்திய புண்ணியம் அவருக்கே உரியது. என் நல்லகாலம் அவர் என் ஆசானாக கிடைத்தமை. என் மனம் கவர்ந்த Sir பற்றிச் சொல்வதற்கு ஏராளம் அனுபவங்களும் சம்பவங்களும் என் மனக்கிடங்கில் ஆழப்பதைந்து கிடக்கின்றன. இது அதற்கான தருணமல்ல.

'Sir மிகவும் கண்டிப்பானவர்' என்பதற்கு உதாரணமாக ஒரே யொரு சம்பவம் மட்டும் - ஒருநாள் பாடசாலை இடைவேளை. அயலிலுள்ள கண்ணகை அம்மன் கோயிலுக்கு நண்பர்களுடன் உலாப் போனேன். அது ஒரு மாரிகாலம். கோயிலைச் சுற்றி மழை வெள்ளம் கடல்போல நிரம்பி வழிந்துகொண்டிருந்தது. பட்டமரக்குற்றி ஒன்றை மிதக்கவிட்டு அதன் மேலேறி அமர்ந்து, வள்ளத்தில் சவாரி செய்வது போல, வெள்ளத்தில் விளையாடினோம்.

பின்னர் பிரச்சினையேதுமின்றி மீண்டும் வகுப்புக்குள் வந்தமர்ந்தோம். அடுத்த பாடம் Sirருடையது. வகுப்புக்குள் வந்ததும் 'வெள்ளம் விளையாடப் போனவர்கள் எழும்பி முன்னுக்கு வரலாம்' என்றார். எமக்கோ திகைப்பு! எப்படித் தெரிந்தது, இவருக்கு! இனியும் மறைப்பது சாத்தியம் இல்லை, எல்லோரும் முன்னே சொன்றோம். கரும்பலகையைப் பார்க்கும் வண்ணம் வரிசையாக நிறுத்தப்பட்டோம். எல்லோருக்கும் பிருஷ்டத்தில் பிரம்பால் எண்ணற்ற அடிகள் இடிகளாக இறங்கின. அப்படி ஒரு அடியை வேறெங்கும் வாங்கியதில்லை. எல்லாம் முடிய, அவர் எமக்கு சொன்ன செய்தியால் நாங்கள் அதிர்ந்து போனோம். ஆறுபோல வழிந்தோடும் மழை வெள்ளத்துக்கு அடியிலே ஆங்காங்கே ஆழமான கிடங்குகளைக் கொண்ட அப்பிரதேசத்தில், பட்டமரக் கொட்டுகளிலேறிக் கப்பலோட்டி விளையாடி, வெள்ளத்தோடு வெள்ளமாய் அள்ளுண்டு அமிழ்ந்து மாண்டுபோகும் ஆபத்தினை எடுத்துச் சொன்னார். அன்று ஏதோ, தலை தப்பியது தம்பிரான் புண்ணியம்! அடுத்தடுத்த நாட்களிலும் அதே காரியத்தைச் செய்யவிடாமல், அடித்துத் திருத்தி எங்கள் உயிர்காத்த Sirக்கு எப்படி நன்றி நான் சொல்வேன்!

முனியோசனை மிக்க ஒப்பற்ற பண்புகளும் ஆற்றல்களும் வாய்ந்த எனது Sir, அடிநிலை மக்களுக்காகக் குரல் கொடுக்கும் தனது ஆவேசத்தில் சற்றேனும் தளராத சமூக விடுதலைப் போராளி. அடக்கியொடுக்கப்பட்டவர்கள் தம் இருப்புக்களையும் அடையாளங்களையும் பூடகமாகப் பூட்டி மறைத்து வைத்துப் போலியாக நடித்துத் திரிந்தபோது, அவர் துணிவாகத் தன் சிந்தனைகளைச் சமூகத்தில் பீறிட்டுப் பட்டுத்தெறிக்கவிட்டவர்.

அவரது மறைவு சுரண்டப்பட்ட மக்களுக்கு ஏற்பட்ட ஒரு பேரிழப்பு. அவரது சிந்தனைகளும் சமூக செயற்பாடுகளும் எழுத்துக்களும் இளைய தலைமுறையினரது மனதில் புதுவித உத்வேகத்தை ஏற்படுத்தும் என்ற நம்பிக்கையுடன், எனது மதிப்புக்குரிய Sirக்கு விடை கொடுத்து வழியனுப்புக்கின்றேன்.

உங்கள் சேவைகள் அனைத்திற்கும் நன்றி, போய்வாருங்கள், என் அன்புள்ள Sir!

sarvesan@thaiveedu.com

